

28° 141

S i c h e d ď e n a f

Profyka sa Sserbow

na leto

1866.

S nakladom Maczichy Sserbskeje.

W komisiji kniharnje Smolerja a Pjeha.

wot stworzenia sweta	5815,	wot założenia budyskego tachantstwa	646,
wot wstajenia julianskej protyni	1911,	wot spoczątku reformazije	349,
wot czerpienia a hořestacja Chrystusoweho	1833,	wot naroda krala Jana	65,
wot spoczątku kłeszcijanstwa we Sierbach	846,	wot założenia mazichy herbsteeje.	18.

Zyrkwienske lētne snamjenja.

W porjedznej Reho- rjowej protyni	W starej julianskej protyni
V	skota licjba
XIV	epath
XXVII	wobwod skłonza
IX	romske daniſte cíjsto
G	pisniuk nježelski
1. haperleje	jutrowniczka
26 nježelje po swj. trojizy do 1. adv. 26.	27. mērza.

Saczmicze skłoncza a měšacza.

We I. 1866 so skłonczo tsi krócz, měšaczy dwaj krócz saczmi; a budze jenož kruch jeneho saczmicza skłoncza a položa měšaczkoweho saczmicza pola naši widżenju. — Prénje saczmicze skłoncza stanje so 16. mērza a budze widżene jenož w połnōznej Afiszej a we wjeczornej Amerizh; druhe směje so 15. haperl. a je t widżenju jenož we połonskim morju a w połonschei Australiszej; tsecze budze 8. oktobra 3 hodž. 58 min. so sapoczeż, ale jenož s djela pola naši widżenju, mjeniż 5 hodž. 23 min., hdżż so skłonczo khowa. — Prénje saczmicze měšacza 31. mērza rano 3 hodž. 27 min. so sapocźnje, je 4 hodž. 34 min. najbóle widżecz a 5 hodž. 23 m. sastanie, dokelž w tym czaku měšaczy zyse saczmyt so khowa. — Druhe saczmicze měšacza 24. septembra popołdnju połozje so jenož wobydlerjam połonscheje Afiszej, Australiszej a wjeczorneje połnōznej Amerisszej.

W I. 1866 knieži Měšaczy. (C)

Stoletna protyna proui, so su te lēta, w kotrych měšaczy knieži, bōle mokre, džili hymne a śmiche.

Kalēto je jara mokre a pschi tym czopke, mērz je śmnyh a haperleja deschczikoja; meja je wot spoczątku rjana, ma pak deschcziki, na kotrež śyma śleduje, junij je rjanh a s djela deschczikoja. —

W lēču je s khwilemi czopko, tola pak husto tež śymne wjedro.

Nashyna a śyma stej pschi sapoczątku mokrej a smějetei śrenju śmu; pschi konzu novembra a w dezembra pónidże śnēh a na to nastanie wótre mjerśnjenje. W tutej śymje wówzh a pečožy jara konz bjeru.

Kalētny śyw, kaž jeczmién a wówzh, budze śrenje žnē dawacż, nježmje so pak psches mēru sahū woskyč. Wjèle śyna budze ale mało wotawh.

Nashynnhy śyw móže, jeśli je sahe woskyt, so lohzh

skashcz. Rož a pscheūza smějetei wjazh skłomy, džili forno.

Nashymu džrbi so wchitko sahe woskyt a śymjo so prawje sawłoczicż. Wjèle hadu njebudże. Mózne wichory a śylne deschcziki wjèle skhodz nacżinja.

Hushanzh a wali a mīsche budza plohy semje wobshkodzecż. Wjèle rybow, mało fornow.

Schtyri lētne čaſy.

Sapoczątku našcęja:	20. mērza 8 hodž. 40 min. wjeczor.
lēča:	21. junija 5 hodž. 18 min. popołdnju.
nashym:	23. septembra 7 hodž. 36 min. rano.
śym:	22. decembra 1 hodž. 35 min. rano.

Schtyri kwatembry.

W porjedznej Rehorjowej a w starej julianskej protyni	
21. februara	{ Reminiscere
23. meje	{ swj. trojizy
19. septembra	{ kłosy
19. decembra	{ Lucije
	16. februara
	18. meje
	21. septembra
	14. decembra.

Jutrowna tabella.

1867: 21. haperleje.	1873: 13. haperleje.
1868: 12. - psch. I.	1874: 5. -
1869: 20. mērza.	1875: 28. mērza.
1870: 17. haperleje.	1876: 16. haperleje psch. I.
1871: 9. haperleje.	1877: 1. haperleje.
1872: 31. mērza psch.	1878: 21. haperleje.

12 nježeske snamjenja.

 boran,	 law,	 tħelnit,
 byt,	 kniežna,	 kosordżi,
 dwójnikaj,	 waħa,	 wódny muž,
 rat,	 skorpijon,	 rybie.

Abbreviatury abo pschikrotzenja słowow.

 s	sklonczo,	sħ. p. skhadżenie popołnju.
 měšaczy,	sħ. d. skhadżenie dopołnja.	sħ. d. skhadżenie dopołnja.
 połny měšaczy,	sħ. p. khwanje popołnju.	sħ. p. khwanje popołnju.
 połsleni bērlit,	hod. hodżina.	hod. hodżina.
 mīsdy měšaczy,	min. minuta.	min. minuta.
 prijeni bērlit,	* skótne wili.	* skótne wili.

1866. Januar,

wulki róz,

ma 31 dnjów.

Miehaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Thđenje a dny.	Porjedjena protýka evangeliska. katholska.	Stara julianska Pezember.	○ fshad. h. m.	fe mamjen th. h. m.	D fsh. th. h. m.	G Požleni běrtl. 8. jan. wjecž. 10 hodž. 26 min.-pschi- nježe hněh a miersnjenje.
1. thđenj. Text dop.: Romsl. 8, 24—28; pop.: Luk. 12, 5—9.						
1 pónđ. Nowe lěto.	nowe lěto.	20 Ignaca	8 5 4 2		fsh. p.	
2 wut. Małcharja	Makarija	21 Julija	8 5 4 3		6 2	
3 frjeda Kaschpra	Genovesy	22 Anastasiya	8 5 4 4		7 11	
4 s̄chtw. Bakzarja	Tita	23 Dagoberta	8 5 4 5		8 20	
5 pjatk. Simeona	Telesfora	24 Had. a. J.	8 5 4 7		9 27	
6 sobot. Tsjoch. kral.	Sw. 3 kral.	25 Boži dzen.	8 4 4 8		10 32	
2. thđenj. Text dop.: Galat. 3, 23—9; pop.: Luc. 2, 41—52.						
7 njedž. 1. n. p. 3 kr.	26 Bož. mać.	8 4 4 10			11 36	
8 pónđ. Erharda	Severina	27 Šćepana	8 3 4 11		fsh. p.	
9 wut. Zacharja	Juliana	28 20000 mart	8 2 4 12		0 38	
10 frjeda Čeſezoméra	Agathona	29 Njew. dz.	8 2 4 13		1 41	
11 s̄chtw. Aloisije	Hygina	30 Anisije	8 1 4 15		2 42	
12 pjatk. Reinholda	Arladija	31 Sylvestra	8 1 4 17		3 43	
13 sobot. Hilarija	Leontija	1 januara	8 0 4 18		4 40	
3. thđenj. Text dop.: Romsl. 12, 1—6; pop.: Jan. 2, 1—11.						
14 njedž. 2. n. p. 3 kr.	2 njedz. p.n.l.	7 59	4 19		5 35	
15 pónđ. Bohuměra	Pawoła	3 70 jap.	7 58	4 21	6 26	
16 wut. Edmunda	Marcella	4 Theofanta	7 57	4 23	fsh. p.	
17 frjeda Antonije	Antonije	5 Malachija	7 56	4 24	5 34	
18 s̄chtw. Felicity	Petr. stow. R.	6 Troch. kral.	7 55	4 25	6 45	
19 pjatk. Prieski	Kanuta	7 Janakréen.	7 55	4 27	7 59	
20 sobot. Fab. Sebaſt.	Fabiana a B.	8 Jurija Kr.	7 54	4 29	9 14	
4. thđenj. Text: Romsl. 12, 14—21; pop.: Matth. 8, 5—13.						
21 njedž. 3. n. p. 3 kr.	9 " p. 3 kr.	7 53	4 31		10 30	
22 pónđ. Vincenca	Vincenca	10 Reh. Nys.	7 52	4 32	11 45	
23 wut. Charity	Marije lab.	11 Theodos.	7 51	4 33	fsh. d.	
24 frjeda Timoth.	Timothaja	12 Tatiana	7 50	4 35	1 0	
25 s̄chtw. Paw. wodr.		13 Ilermila	7 49	4 36	2 15	
26 pjatk. Polylarpa	Polylarpa	14 Zacheja	7 48	4 38	3 25	
27 sobot. Jana Khrystost.	Jana Khrystost.	15 Paw. th.	7 46	4 40	4 30	
5. thđenj. Text: 1. Kor. 9, 24—27; pop.: Matth. 26, 1—16.						
28 niedž. Sebtaugesima	Septuaugesima	16 2. n. p 3 kr.	7 45	4 41	5 25	
29 pónđ. Theobaldo	Franca Sal.	17 Antona	7 43	4 43	6 14	
30 wut. Adelgundy	Martiny	18 Athanasije	7 42	4 45	fsh. p.	
31 frjeda Virgilija	Petr. Nol.	19 Makarija	7 40	4 47	5 59	

1866. Februar,

mały róžk,

ma 28 dnjów.

Thđjenje a dny.	Porjedzona protyka evangeliska katholska.	Stara julianska Januar.	○ ffshad. h. m.	□ ffhow. h. m.	□ niedziele namena ffsh. ffsh. h. m.	○ ffsh. ffsh. h. m.	Měřaczkowe pschemenjenje. Wjedro. Stolētna protyka.	Hermanki a skotne wili.
1 s̄dtw.	Brigitty	Ignaca	20 Euthymia	7 39	4 49	7 7	5. Žarow.	
2 piatk.	Agathej	Swęcicj Mar.	21 Maxima	7 37	4 51	8 15	7. Rješvaczi- dlo.*	
3 sobot.	Blažija	Blažija	22 Timot.	7 35	4 53	9 20	8. Radeberg.*	
6. thđjen. Text dop.: 2. Kor. 11, 21—31; pop.: Łuk. 8, 4—5.								
4 niedz.	Sixagesima	Sixagesima	23 Septuag.	7 33	4 54	10 24	12. Chorjelj.*	
5 pónđz.	Agathy	Agathy	24 Xenije	7 32	4 56	11 27	Kalawa.*	
6 wt.	Dorotheje	Dorotheje	25 Jurija Th.	7 31	4 48	ffsh. d.	Wojerecy.	
7 śrijeda	Richarda	Romualda	26 Xenofona	7 29	5 0	0 28	Nowosalz.	
8 s̄dtw.	Honorata	Jana mart.	27 Jana Kr.	7 28	5 2	1 28	Wostrowz.*	
9 piatk.	Apollonije	Žaple	28 Eufr. S.	7 26	5 3	2 27	Brody.*	
10 sobot.	Scholastiki	Scholastiki	29 Ignaca	7 25	5 5	3 22	14. Bjernaci- žij.*	
7. thđjen. Text dop.: 1. Kor. 13; pop.: Łuk 18, 31—43.								
11 niedz.	Estonuij	Quinquages.	30 Mjasopós.	7 23	5 7	4 14	17. Trebule.	
12 pónđz.	Jordana	Eulaliye	31 Cyriaka	7 21	5 10	5 2	19. Biskopich*	
13 wt.	Póstnižy	Póstnižy	1 Februara	7 19	5 12	5 43	Draždjanj (st. město).	
14 śrijeda	Povi	Povjelna žr.	2 Mar. Wuć.	7 17	5 14	6 20	Prěni Luboras.	
15 s̄dtw.	Faustina	Faustina	3 Simsona	7 15	5 15	ffsh. p.	Gródzijewo.	
16 piatk.	Onesima	Juliany	4 Jsidory	7 14	5 16	6 57	20. Barfieczj.*	
17 sobot.	Konstanzije	Konstancije	5 Agathy	7 12	5 18	8 14	21. Rakejz*	
8. thđjen. Text dop.: 2. Kor. 6, 1—10; pop.: Jan.. 10, 12—16.								
18 niedz.	Invokavit	1. niedz. pôsta	6 Syro pôsta	7 10	5 19	9 32	24. Bitawa.*	
19 pónđz.	Susanuñ	Gabina	7 Parthena	7 8	5 21	10 50	26. Stolpnjo.	
20 wt.	Lebrechta	Eucharija	8 Theodora	7 6	5 23	ffsh. d.	Rosbör.	
21 śrijeda	Kwatember	Suše duž	9 Eufrosiny	7 4	5 25	0 5	Žahaj.*	
22 s̄dtw.	Petr. stol.	Petr. stol.	10 Charalamp.	7 2	5 27	1 16	27. Dobrotug.	
23 piatk.	Lazara	Romanj	11 Blažija	7 0	5 29	2 22	28. Radeburg.*	
24 sobot.	Matthiaža	Matthiasa	12 Meletija	6 58	5 31	3 20		
9. thđjen. Text dop.: Hebr. 12, 1—6; pop.: Matth. 15, 21—28.								
25 niedz.	Neminiseere	2. niedz. pôsta	13 Quadrag.	6 56	5 32	4 10		
26 pónđz.	Nestorija	Nestora	14 Auxencija	6 54	5 33	4 51		
27 wt.	Volprechta	Leandra	15 Onesima	6 52	5 45	5 27		
28 śrijeda	Makarija	Makarija	16 K-watem.	6 50	5 37	5 58		

1866. Měrz,
naletnis,
ma 31 dnjów.

Thyženje a dny.	Vorjedžena protýka evangeljska.	Vorjedžena protýka katholicka.	Stara julianska Februar.	○ sthad. h. m.	◊ h. m.	¶ Rieštefle namenjenja sth. th.	© Polný měs. 1. měrza pschi poloňju 12 hodž. 4 min. na desčezkoje znehojte, wě- tikoje a žlon- cze wjedro.	Hermanki a stotne wiski.
1 shtw.	Albina	Albina	17 Theodora	6 47	5 39		sth. p.	5. Halschtrow.* Sekaninow.* Rukow.* Lubin.
2 pjatk.		Simplicia	18 Archippa	6 46	5 40		7 5	6. Rychnawka.* Bart.*
3 žobot.	Kunigundę	Kunigundę	19 Lea Katan	6 43	5 42		8 9	3. Njezwaczi- dlo.* Bistopizy.* Krozhyn.
4	Okul:	3. njež. poſta	20 2. n. pôr	6 41	5 44		9 12	12. Golishyn.
5 pónđz.	Bjedricha	Bjedricha	21 Timoth.	6 39	5 46		10 15	Dubz.* Rybčavach.* Potečniza.*
6 wut.	Fridolina	Fridolina	22 Eugena	6 37	5 48		11 16	13. Grabin.*
7 frjeda	Perpetuy	Domascha Alw.	23 Polikarpa	6 35	5 49		sth. d.	19. Lubin.* Mužakow.
8 shtw.	Filemona	Filemona	24 Ilowy Jan	6 33	5 51		0 15	Wóſlinit.* Lubnijow.
9 pjatk.		Franciska	25 Tarasija	6 30	5 53		1 11	20. Kóſlukow.
10 žobot.	Rebeli	Raja	26 Porfyra	6 28	5 55		2 3	21. Rakev.* 22. Kamjenz.* 24. Budyschin.* Trébule.*
11	thyženj. Text dop.: Romſt. 5, 1—6; vop.: Jan. 15, 18—25.	4. njež. poſta	27 3. n. p	6 25	5 56		2 52	26. Luboras.
12 pónđz.	Rehorja	Rehorja	28 Basilija	6 24	5 57		3 35	Ortrand.
13 wut.	Salomona	Nicefora	1 mérca	6 22	5 59		4 14	Kulow.
14 frjeda	Abigaila	Mathildę	2 Theodota	6 19	6 0		4 48	Luboras.
15 shtw.		Longina	3 Eutropija	6 17	6 2		5 20	27. Wilkow.
16 pjatk.	Henriettę	Heriberta	4 Gerasima	6 15	6 4		sth. p.	Barſchej.*
17 žobot.	Herth	Patricija	5 Konona	6 13	6 6		7 8	Wopomnjenja hodne dny.
18	thyženj. Text dop.: Romſt. 8, 31—39; vop.: Jan. 16, 14—22.	5. njež. poſta	6 4. n. p	6 10	6 7		8 28	12. Rehorja.
19 pónđz.	Josefa	Josefa	7 Basilija	6 8	6 9		9 47	20. Sapocžat nalécza.
20 wut.	Joachima	Joachima	8 Theofyl.	6 6	6 11		11 3	29. Selenh ſchtwórk.
21 frjeda	Benedikta	Benedikta	9 40 wart.	6 3	6 12		sth. d.	70. Čizchi. pjatk.
22 shtw.	Kazimira	Oktaviana	10 Kodrata	6 1	6 14		0 13	31. Králowſka renta.
23 pjatk.	Eberhar.	Viktoria	11 Sofronija	5 59	6 16		1 15	
24 žobot.	Gabriela	Gabriela	12 Theofana	5 57	6 18		2 9	
13	thyženj. Text dop.: Phil. 2, 5—15; vop.: Matth. 21, 1—9.	protýka:						
25 njež.	Palm. a M. psch.	Wownicza	13 5. n. p.	5 54	6 19		2 52	6. 8. 9. měrza budže motre wjedro; 13.
26 pónđz.	Kastula	Ludgera	14 Benedikta	5 52	6 21		3 29	hacž do 15.
27 wut.	Ruperta	Ruperta	15 Agaba	5 50	6 23		4 1	desčez; 18.
28 frjeda	Angelika	Guntrama	16 Sabina	5 47	6 24		4 29	hacž do 20 lđv;
29 shtw.	Seleny shtw.	Zeleny shtw.	17 Alexija	5 45	6 26		4 53	22. hacž do 29. wulſti wětr;
30 pjatk.	Čizchi pj.	Wulk pjatk.	18 Cyr. wulk	5 44	6 27		5 17	31. desčez.
31 žobot.		Walbiny	19 Khrysan.	5 41	6 28		sth. p.	

1866. Haperleja, jutrowni, ma 30 dnjów.

Měšacíkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skóne wiki.

Tydženie a dny.	Vorjedžena protočka evangeliska. katholska.	Stara julianška Měrž.	○ sthab. h. m.	◊ show. h. m.	◆ Reeffe namjen sthab. h. m.	D sthab. h. m.	● Požleni běrl. 8 hap. dop. 9 hodž. 31 min. potaze na rjane na- lētne wjedro s czoplym deschcikom.	3 Scherachow. Dzéče* 4. Mjezwaczi- cko.*
14. tydžen.	Text dop.: 1 Pětr. 1, 3—9; pop.: Marc. 16, 1—8.							
1 njezd.	1. sw. jutrow	1. sw. dž. jut.	20 Waje	5 39	6 29	8 5		
2 pónđz.	2. sw. jutrow	2. sw. dž. jut.	21 Jak. bisk.	5 37	6 31	9 6		
3 wut.	Darija	Darija	22 Basilija	5 35	6 32	10 6		
4 frjeda	Ambroſija	Iſidora	23 Nikodema	5 33	6 34	11 3		
5 schtw.	Mažima	Bicenca	24 Cichipjatik	5 31	6 36	11 57		
6 pjatk	Irenäja	Sixta	25 Mar. přip.	5 29	6 38	sthab. d.		
7 ſobot.	Luisy	Herm. Josefa	26 Kortula	5 26	6 39	0 45		
15. tydžen.	Text dop.: 1 Kor. 15, 50—57; pop.: Jan. 20, 24—29.							
8	Emilodog.	1. njezd. v. jut.	27 1 sw. jutr.	5 24	6 41	1 30		
9 pónđz.	Theofila	Mar. Kleoph.	28 2 sw. jutr.	5 22	6 43	2 9		
10 wut.	Daniela	Ezechiela	29 3 sw. jutr.	5 20	6 44	2 45		
11 frjeda	Julijsa	Leona wulf.	30 Jana kl.	5 17	6 46	3 17		
12 schtw.	Eustorgija	Julijsa	31 Hypatja	5 15	6 48	3 47		
13 pjatk	Iustina	Hermogeny	1 haperleje	5 13	6 50	4 16		
14 ſobot.	Tiburza	Tiburca	2 Tita	5 10	6 51	4 46		
16. tydžen.	Text dop.: Romf. 10, 8—14; pop.: Jan. 21, 15—17.							
15 njezd.	Miſerit. D	2. njezd. v. jut.	3 Quasimod	5 8	6 53	sthab. p.		
16 pónđz.	Aarona	Aarona	4 Josefa	5 6	6 55	8 40		
17 wut.	Rudolfa	Innocenca	5 Eutichija	5 4	6 56	9 56		
18 frjeda	Khrystoma	Eleuthera	6 Jurija m.	5 2	6 57	11 4		
19 schtw.	Hermogena	Khrystoma	7 Domaša	5 0	6 59	sthab. d.		
20 pjatk	Sulpiza	Sulpica	8 Eutycha	4 58	7 1	0 2		
21 ſobot.	Adolalra	Sotera	9 Terenca	4 56	7 3	0 51		
17. tydžen.	Text dop.: 1 Pětr. 2, 11—17; pop.: Luk. 24, 47—49.							
22 njezd.	Jubilate	3. njezd. v. jut.	10 Mis. Dom.	4 53	7 4	1 31		
23 pónđz.	Jurijsa	Jurijsa	11 Antipasa	4 51	7 6	2 4		
24 wut.	Alberta	Anselma	12 Basilija	4 50	7 7	2 33		
25 frjeda	Marka	Marka	13 Artimona	4 48	7 9	2 59		
26 schtw.	Kleta	Kleta	14 Martina	4 46	7 10	3 23		
27 pjatk	Tertulliana	Anthima	15 Aristarcha	4 44	7 12	3 46		
28 ſobot.	Vitala	Vitala	16 Agapy	4 42	7 13	4 10		
18. tydžen.	Text dop.: Mat. 1, 13—18; pop.: Jan. 16, 5—15.							
29 njezd.	Cantate	4. njezd. v. jut.	17 Jubilate	4 40	7 15	sthab. p.		
30 pónđz.	Eutropija	Kathy Sien.	18 Jana dec.	4 39	7 16	7 59		

1866. Meja, rožomnik, ma 31 dnjów.

Měsíčkové
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protofa.

Hermanki
a
skótne wili.

Thyđjenje a dny.	Porjedzena protýka evangelſka.	Porjedzena protýka katholſka.	Stara julianska Gaperleja.	○ ſchad. h. m.	◊ ſhow. h. m.	■ Miebleſſe namienjenje h. m.	○ ſth. ſth. h. m.
1 wut.	Wit a Tat.	Zil. a Tat.	19 Hermog.	4 37	7 18	8 57	Q Požleni běrtl. 7. meje wječz 10 hodž. 31 min. pſchi- njeſe ſuché a ſymne wjedro.
2 ſředa	Sigmunda	Athanasijsa	20 Theodora	4 35	7 20	9 52	2. Bart.* Lukow.
3 ſčtw.	Rſchiza namak.	Rſchiza namak.	21 Januarija	4 34	7 21	10 42	3. Mjeſiaci- dlo.*
4 pjat̄	Floriana	Floriana	22 Paraklyta	4 32	7 32	11 29	4. Kalawa.*
5 ſobot.	Gottharda	Gottharda	23 Rehorj. w.	4 31	7 24	ſth. d.	7. Ramenž.* Lubij.* Gubin.
19. tyđjen. Text dop.: 2 Kor. 9, 8—11; pop.: Jan. 16, 23—26.							
6 njeđ.	Rogate	5. u. po i.	24 Gantate	4 29	7 25	0 9	Q Měody mějz. 14. meje pop. 3 hodž. 47 m. poſaje na wětr, deschcz a pló- nežne wjedro.
7 pónđ.	Bohuměra	Stanislawa	25 Marka	4 27	7 26	0 45	11. Rulow.
8 wut.	Dietricha	Michala ziew.	26 Basilija	4 25	7 28	1 16	Grobič- cjo.
9 ſředa	Benigny	Rehorja Naz.	27 Simeona	4 24	7 29	1 46	12. Eisenberg.*
10 ſčtw.	Božeho ſpicza	Bi.	28 Jasona.	4 22	7 31	2 14	Bitawa.
11 pjat̄	Adolſa	Florentina	29 9 mart.	4 20	7 33	2 42	14. Lubin.
12 ſobot.	Pankraza	Pankracia	30 Jak. jap.	4 19	7 34	3 12	Kinsbort.* Wikow.
20. tyđjen. Text. dop.: Ephes. 2, 4—7; pop.: Jan. 15, 26—16, 4.							
13			1 Bogate	4 17	7 36	3 45	Wjedro.
14 pónđ.	Khryſt.	Pachomija	2 Athanasija	4 16	7 37	th. p.	Q Połny mějz. 29. meje pop. 2 hodž. 7 min. poſaje na czopke dny a ſymne nozy.
15 wut.	Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 14	7 39	8 43	15. Warsczej.* Ralezy.*
16 ſředa	Sary	Jana i Nep.	4 Pelagija	4 13	7 40	9 48	16. Rabeburg.*
17 ſčtw.	Jodoka	Bruna	5	4 11	7 42	10 43	22. Wotbra- mozy.* Kulow.*
18 pjat̄	Benanza	Felixia	6 Hioba	4 10	7 43	11 48	Zybalin.
19 ſobot.	Potenzija	Petra Edleſt.	7 Křiž nam.	4 9	7 44	th. d.	28. Biskopicy*
21. tyđjen. Text dop.: Ephes. 1, 9—14; pop.; Jap. ſf. 2, 1—13.							
20 njeđ.	1. ſw. ſw. jw.	8 Pantelej.	4 8	7 45	0 6	Stolētna protofa:	
21 pónđ.	2. ſw. ſw. jw.	2. ſw. ſw. jw.	9 Nikolaja	4 6	7 47	0 37	Wot 1 hacž. do 6. rjane wjedro; wot 8 hacž do 13. jara czopko;
22 wut.	Heleny	Heleny	10 Sim. S.	4 5	7 48	1 4	do 13. řjane hodne dny: 1. Králowſle dawki.
23 ſředa	Kwatember		11 Mamerta	4 4	7 49	1 29	Wopomujenje
24 ſčtw.	Hany	Hany	12 Pankracia	4 3	7 51	1 51	12. Pankraza.
25 pjat̄	Hurbana	Hurbana	13 318 wōtc.	4 2	7 53	2 15	13. Servaza.
26 ſobot.	Vedy	Wylema	14 Isidora	4 1	7 54	2 29	14. Bonifaza.
22. tyđjen. Text dop.: Romsl. 11, 33—36; pop.: Jan. 3, 1—15.							
27 njeđ.	Swoſed. trojice	Sw. sw. trojice	15 1. sw. swaj.	3 59	7 55	3 6	25. Hurbana.
28 pónđ.	Wylema	Germana	16 2. sw. swaj.	3 58	7 56	3 35	14. Bonifaza.
29 wut.	Manilijsa	Maximiana	17 3. sw. swaj.	3 57	7 57	th. p.	25. Hurbana.
30 ſředa	Wiganda	Ferdinanda	18 Kwatembl.	3 56	7 58	8 40	31. Petronelle.
31 ſčtw.	Petronelle	Petronelle	19 Patrika	3 55	7 58	9 27	bóle czopko.

1866. Junij.

Smaznif, ma 30 dnjow.

Thdzenje a dny.	Porjedzena protyka evangeliska.	Porjedzena protyka katholska.	Stara julianska Meja.	○ ffhad. h. m.	○ ffhow. h. m.	○ ffgenna h. m.	○ ff. th. h. m.
1 frjeda	Nikodema	Fortunata	20 Talalija	3 54	8 0		11 11
2 shtw.	Marzelina	Marcelina	21 Konstant.	3 53	8 2		10 47
23. thdzen. Text dop.: Jan. 4, 16—21; pop.: Luk. 16, 19—21.							
3 vjedz.	1. n. p. sw. tr.	2. n. p. sw.	22 1. n. p. sw	3 53	8 3		11 20
4 pöndz.	Karpasija	Kwirina	23 Michala	3 52	8 4		11 50
5 wut.	Bonifaca	Bonifaca	24 Simeona	3 51	8 5		ffh. d.
6 frjeda	Benigna	Norberta	25	3 50	8 6		0 18
7 shtw.	Lukrezie	Lukrecije	26 Karpa	3 50	8 7		0 45
8 pjatk	Medarda	Medarda	27 Therap.	3 50	8 8		1 13
9 sobot.	Prima	Margarith	28 Nikity	3 50	8 8		1 42
24. thdzen. Text dop.: Jaf. 1, 21—25; pop.: Luk. 14, 16—24.							
10 njedz.	2. n. p. sw. tr.	3. n. p. sw.	29 2. n. p. sw	3 49	8 9		2 16
11 pöndz.	Barnabasa	Antonije	30 Isaaka	3 49	8 10		2 56
12 wut.	Basilida	Basilida	31 Hermiasa	3 49	8 10		ffh. p.
13 frjeda	Tobiaža	Autona Pad.	1 junija	3 48	8 11		8 29
14 shtw.	Eliseja	Basilija	2 Nicefora	3 46	8 12		9 21
15 pjatk	Vita	Vita	3 Luciliana	3 46	8 13		10 2
16 sobot.	Engelberta	Rainera	4 Mitrofana	3 46	8 14		10 37
25. thdzen. Text dop.: 1. Tim. 6, 6—10; pop.: Luk. 15, 1—10.							
17 njedz.	3. n. p. sw. tr.	4. n. p. sw.	5 3. n. p. sw.	3 45	8 15		11 7
18 pöndz.	Arnolfa	Juliam	6 Theodota	3 45	8 16		11 33
19 wut.	Gervasija	Gervasija	7 Norberta	3 45	8 16		11 57
20 frjeda	Sylverij.	Sylvera	8 Theodora	3 45	8 17		ffh. d.
21 shtw.	Filippina	Aloysija	9 Cyrilla Ar.	3 45	8 17		0 21
22 pjatk	Pomhažboha	Pawlinh	10 Timotheja	3 46	8 17		0 45
23 sobot.	Basilija	Agrippinh	11 Bartromja	3 47	8 16		1 10
26. thdzen. Text dop.: 2. Kor. 4, 13—18; pop.: Luk. 6, 36—42.							
24 njedz.	4. n. p. sw. tr. a J.	5. n. p. sw. a J. I.	12 4. n. p. sw	3 48	8 16		1 38
25 pöndz.	Elogija	Prospera	13 Akwiliny	3 49	8 15		2 10
26 wut.	Jeremiasa	Iana Paw.	14 Eliseja	3 50	8 15		2 47
27 frjeda	7 spanzow	Krescenza	15 Amosa pr.	3 50	8 15		2 31
28 shtw.	Lea	Lea II.	16 Tychona	3 51	8 14		ffh. p.
29 pjatk	Petra a Paw.	Petra a Paw.	17 Emanuela	3 51	8 14		8 50
30 sobot.	Pawola wop.	Pawola wop.	18 Leontija	3 52	8 14		8 25

Wiešzačkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protyka.

Hermanki
a
skóte wili.

1. Stara
Darbna.
2. Lubin.*
4. Shorjel.*
Lubnjow.
6. Krošyn.
Nješwac,
dlo.*
8. Drtrand.
11. Luban.*
Grabin.*
Brody.*
Rychwald*
Gubin.*
18. Huczima.*
Halichtrow.*
Mužatow.*
19. Damna.
Kostkow.
20. Rakach.
22. Wjelecin*
25. Dražbany
(n. m.)*
Drjowl.*
Rossbork.*
Luborad.*
Rychwach.*
Zarow.*
Woßlink.*
29. Etý Ro-
morow.
Stolétna
protyka:
Pschi spoczątku
ma junij rjane
a czople wje-
dro; 4. hacg
do 7. furjawa
a deschęz; na
to ejoplo; 27.,
28., 29. deschęz
30. symna nož.
Wopomnjenja
hodne dny.
8. Medarda.
9. Vita.
24. 7 spanzow.
29. Petra a
Pawłka.

1866. Julij,
praznik,
ma 31 dñów.

Tydżenje a dñy.	Porjedzenja protyka evangeliska.	Protyka katolicka.	Stara julianska Juni.	○ sphad. h. m.	◊ thow. h. m.	■ Wiejskie fiananjenja sph. h. h. m.	○ D
27. tydżenj.	Text dop.: 1. Pet. 3, 8—15; pop.: Lut. 5, 1—11						
1 niedz.	5. u. p. sw. tr.	6. u. p. sw.	19 5. u. p. sw	3 51	8 14	9 56	2. Hussa.* Stokpnjo.* Dubz.*
2 póndz.	Mar. domap.	Mar. domap.	20 Methodija	3 53	8 14	10 24	3. Bart.*
3 wut.	Kornelia	Euloga	21 Juliana	3 54	8 14	10 50	4. Njezwacj- dlo.*
4 frjeda	Holdricha	Udalrika	22 Eusebija	3 55	8 13	11 17	9. Bjerna- ejzj.*
5 schtw.	Charlottы	Dominiki	23 Agripiny	3 55	8 13	11 45	Kalawa.
6 pjatk.	Iesajasa	Iesajasa	24 Ies. k. c.	3 55	8 12	sph. p.	Rukow.
7 sobot.	Wilibalda	Wilibalda	25 Febronije	3 56	8 12	0 16	Nomosalz.
28. tydżenj.	Text dop.: Romst. 6, 3—6; pop.: Matth. 5, 1—12.						Trébule.*
8 u. dñ.	6. u. p. sw. tr.	7. u. p. sw.	27 6. u. p. sw	3 57	8 11	0 51	Djæje.*
9 póndz.	Cyrilla	Cyrilla	28 Samsona	3 59	8 11	1 34	10. Barschej.* Großbarschej.
10 wut.	Felicith	Felicith	29 Cyrilla	4 0	8 10	2 23	16. Lubij.* Schérachow.*
11 frjeda	Placenca	Marciana	30 Pét.aPäss.	4 1	8 9	3 23	17. Połozniza.*
12 schtw.	Hendrich.	Zana Gualb.	1 Wšehjap.	4 2	8 9	sph. p.	18. Rakech.*
13 pjatk.	Margarethy	Anakleta	2 julija	4 3	8 8	8 34	23. Wospórl.*
14 sobot.	Zaposchtok.	Hendricha II.	3 Suku.Mar.	4 4	8 7	9 7	26. Kämjeñz.*
29. tydżenj.	Text dop.: 1. Petr. 2, 5—10; pop.: Mark. 8, 1—9.						28. Lubin.*
15 niedz.	7. u. p. sw. t.	8. u. p. sw.	4 7. n. p. sw	4 6	8 6	9 35	30. Nowogers- dorf.
16 póndz.	Rosaela	Mar. Karm.	5 Handrija	4 7	8 5	10 1	
17 wut.	Alexija	Alexija	6 Anastasija	4 8	8 4	10 25	
18 frjeda	Eugena	Ramilla	7 Sisoasa	4 9	8 3	10 49	
19 schtw.	Rusina	Marthy	8 Dom. akw.	4 10	8 1	11 14	
20 pjatk.	Eliasza	Eliasa	9 Prokopa	4 11	8 0	11 41	
21 sobot.	Praxeda	Praxeda	10 Pankracia	4 12	7 59	sph. d.	
30. tydżenj.	Text dop.: Romst. 8, 12—17; pop.: Matth. 7, 15—23.						
22 niedz.	8. u. p. sw. tr.	9. u. p. sw.	11 8. n. p. sw	4 14	7 57	0 12	
23 póndz.	Apollinara	Apollinara	12 Eifemije	4 15	7 56	0 46	
24 wut.	Khrystinh	Khrystinh	13 Prokla	4 16	7 55	1 27	
25 frjeda	Jakuba	Jakuba	14 Gabriela	4 18	7 53	2 15	
26 schtw.	Hany	Hany	15 Akwile	4 19	7 52	3 8	
27 pjatk.	Marthy	Pantaleona	16 Kvirina	4 20	7 52	sph. p.	
28 sobot.	Pantaleona	Razarija	17 Athenog.	4 21	7 50	7 58	
31. tydżenj.	Text dop. 1. Kor. 10, 12—13; pop.: Lut. 16, 1—9.						
29 niedz.	9. u. v. sw. tr.	10. u. p. sw.	17 9. n. p. sw	4 22	7 48	8 28	
30 póndz.	Ruthy	Iulith	18 Hyacintha	4 24	7 47	8 57	
31 wut.	Florentim	Ignaca Bol.	19 Makryny	4 25	7 46	9 23	

Měsíčkové
přeměnjenje.
Wiedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Stoletna
protýka:
1. kurjawa,
woj 3. do 5.
luth descecz;
7. do 13. wetsfi-
kojte wjedro;
15. descecz; na
to hacj do lón-
za rjenje.

1866. August.

żnjenz,
ma 31 dnjów.

Tydzenie
a dny.
Porядzena protyka
ewangelicka.

Stara julianska
Julij.

○
stħad.
h. m.

Niedziela
szamte
stħ.
h. m.

D

1 śrjeda	Pētra w rječ.		20 Eliasza	4 27	7 44		9 31
2 s̄twt.	Gustava	Szczepana	21 Simeona	4 28	7 43		10 20
3 pjatk	Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 30	7 41		10 54
4 sobot.	Dominika	Dominika	23 Trofima	4 31	7 40		11 32

niedz. 10. Aug. p. 5. Węgiersk. Monat. 12, 1—10, pop. s. w. 19, 41—48.

5			24	4 33	7 38		th. d.
6 pónđz.	Ulrichi	Krysta pschr.	25 Hany	4 35	7 36		0 17
7 wut.	Donata	Rajetana	26 Hermolaa	4 36	7 34		1 11
8 śrjeda	Severa	Chriaka	27 Pantaleon.	4 37	7 32		2 12
9 s̄twt.	Ericha	Romana	28 Prochora	4 39	7 30		3 19
10 pjatk	Zawrjeńz		29 Kalinika	4 40	7 29		th. v.
11 sobot.	Hermana	Susannh	30 Siliasa	4 42	7 28		7 35

niedz. 18. miedzyn. Texel w p. 16—12. pop. s. w. 18, 9—14.

12			31	4 45	7 26		8 2
13 pónđz.	Aurory	Rassiana	1 Augusta	4 46	7 24		8 27
14 wut.	Eusebija	Węgierska stp.	2 Szczepana	4 48	7 21		8 52
15 śrjeda	Mar. k n. stp.		3 Jsaaka	4 49	7 19		9 17
16 s̄twt.	Noča	Noča	47 martr.	4 51	7 17		9 44
17 pjatk	Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 52	7 15		10 12
18 sobot.	Augustin.	Heleny	6 Siksta	4 53	7 13		10 45

niedz. 1. Kępk. Źwierciel dpl. u. Ręq. 4, 1—52. pop. s. w. 13, 24—30.

19			7	4 54	7 11		11 43
20 pónđz.	Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 56	7 9		stħ. d.
21 wut.	Anastasija	Franciseli	9 Matthiasa	4 57	7 7		0 7
22 śrjeda	Alfonса	Symfronija	10 Lawrjeńca	4 58	7 4		0 57
23 s̄twt.	Bartłomiejia	Bartłomiejia	11 Eupla	4 59	7 2		1 55
24 pjatk			12 Fokija	4 1	7 1		2 57
25 sobot.	Ludwika	Ludwika	13 Maxima	4 3	7 0		3 6

niedz. 3. Kępk. Źwierciel dpl. u. Ręq. 7, 18—23. pop. s. w. 10, 25—37.

26			14	5 5	6 58		stħ. p.
27 pónđz.	Gebharda	Gebharda	15 Mar. k n. st.	5 6	6 55		7 27
28 wut.	Pelagija	Haſschyna	16 Pót ruba	5 8	6 53		7 55
29 śrjeda	Ian. zm.	Ianowa zm.	17 Flora	5 10	6 51		8 25
30 s̄twt.	Ernesta	Rozę	18 Nikona	5 11	6 49		8 57
31 pjatk	Josyf	Raimunda	19 Handr. w.	5 12	6 47		9 33

Miejsca i kowane
pschemenjenije.
Wjedro.
Stoletna
protyla.

Hermanki
a
skótnie wifi.

1. Njezwaczi= dło.*
3. Eisenberg.*
4. Budyschin.*
6. Kulow.*
8. Kinsbörfl.*
10. Sch. Ko- morow.
13. Woſtrow.*
Zahań.*
Sstanikow.*
14. Bart.*
Dobroług.*
15. Rakęžy.*
20. Shorjelz.*
Ramjenjow.*
Wętoschow.
Kuhland.
23. Nadeberg.*
24. Halsch- trow.*
Hrobl.*
Gothschin.
25. Ortrand.*
27. Eufow.*
Ortrand.
Brody.*
Bogłowy.*
Wojskow.*
Lubań.
31. Stara Darbna.

Stoletna
protyla:

- Hacj do 8. je czoplo; 10. hacj do 13. mrósz;
14. deschcż; 15. a 16. xeneje; 20. wulka horzota;
21. do 26. deschcż; 27. hacj do konza rjane wjedro.

- Wopomnjenja
hodne dny.
1. Kralowske
dawki.
10. Zawrjeńza
23. Kónz pfo- wych dnjow.
24. Bartromija

1866. September,

pożnjeń,
ma 30 dnjów.

Měsíaczkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
stotne wili.

Thdženje a dnj.	Borjedzena protočka evangelska.	Borjedzena protočka katholska.	Stara julianska August.	fhad. h. m.	fhov. h. m.	gesche inamienja	fh. h. m.	Pohleni bětl. 2. sept. rano 0 hodž. 58 min. pschi- njeſe čopký čas.
1 ſobot.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 14	6 45	8	10 16	
36. thdžen. Text dop.: Filipp. 3, 12-16; pop.: Luc. 17, 11-19;								
2			21	5 16	6 43	8	11' 6	
3 pónđz.	Máří řehoře	Marijuska	22 Agapit w.	5 17	6 40	8	fh. p.	
4 wut.	Mojſa ſa	Rozalija	23 Zacheja	5 19	6 38	8	0 4	
5 ſrijeda	Mathanaela	Zavr. Iuſt.	24	5 21	6 36	8	1 7	
6 ſchtw.	Magna	Onofora	25 Eusebija	5 24	6 33	8	2 15	
7 piatř.	Reginy	Reginy	26 Adriana	5 25	6 31	8	3 26	
8 ſobot.	Mar. nar.	Mar. nar.	27 Gebharda	5 26	6 29	8	4 35	
37. thdžen. Text dop.: Gal. 5, 26-6, 5; pop.: Matth. 6, 24-34.								
9			28	5 27	6 27	8	fh. p.	
10 pónđz.	Piſtherije	Miklavška th.	29 5. n. p. sw.	5 28	6 25	8	6 54	
11 wut.	Abrahama	Prota	30 Benjamina	5 30	6 23	8	7 19	
12 ſrijeda	Bohumila	Juvencija	31 Marije p.	5 31	6 20	8	7 45	
13 ſchtw.	Amata	Amata	1 septembra	5 33	6 18	8	8 13	
14 piatř.	† poivysk.	Khijza poivysk.	2 Anthima	5 34	6 16	8	8 45	
15 ſobot.	Friderici	Nikodema	3 Babyla	5 35	6 14	8	9 20	
38 thdžen. Text dop.: Eph. 3, 14-21; pop.: Luc. 7, 11-17.								
16			4	5 37	6 12	8	10 0	
17 pónđz.	Karibetra	Frantiſek	5 Zacharias	5 39	6 10	8	10 47	
18 wut.	Tita	Josefa Šup.	6 Magna	5 40	6 7	8	11 41	
19 ſrijeda			7 Reginy	5 42	6 5	8	fh. d.	
20 ſchtw.	Kliment	Petr	8	5 43	6 2	8	0 41	
21 piatř.			9 Machiana	5 45	6 0	8	1 46	
22 ſobot.	Morten	Maturcija	10 Menodory	5 47	5 58	8	2 55	
39. thdžen. Text dop.: Eph. 4, 1-6; pop.: Luk. 14, 1-11.								
23			11	5 48	5 55	8	4 8	
24 pónđz.	Saint pod řekou	Gerarda	12 Antonij w.	5 50	5 53	8	fh. p.	
25 wut.	Kleofafa	Kleofafa	13 Materna	5 52	5 51	8	6 24	
26 ſrijeda	Cypriana	Cypriana	14	5 53	5 48	8	6 56	
27 ſchtw.	Kos. a Dam.	Kos. a Dam.	15 Nikitasa	5 55	5 46	8	7 33	
28 piatř.	Wjazława	Wjazława	16 Eufemije	5 57	5 44	8	8 15	
29 ſobot.			17 Sofije	5 58	5 41	8	9 3	
40. thdžen. Text dop.: Hebr. 10, 38-11, 6; pop.: Matth. 22, 34-40.								
30 ūj. d.	18. n. p. sw. ir.	19. n. p. sw.	18	6 0	5 39	8	6 59	

1866. Oktober,

winowz, ma 31 dnjów.

Měšťažkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
skótne wili.

Tydzenje a dny.	Porjedžena protočka evangelſka.	Porjedžena protočka katholſka.	Stara julianska 5 September.	○ ſhabd. h. m.	thow. h. m.	Wjedro ſhabd. h. m.	D ſhabd. h. m.
1 pónđ. Remigija	Remigija	Remigija	19 Terfima	6 2	5 37		11 0
2 wt. Mahele	Mahele	Mahele	20 Eustachija	6 3	5 35		8 51
3 frjeda Maximiniana	Kandida	Kandida	21 Kwateim	6 4	5 33		0 7
4 schtvo. Franziska	Franca ſev.	Franca ſev.	22 Fokasa	6 6	5 31		1 15
5 pjatt Placida	Placida	Placida	23 Jan. podj.	6 8	5 29		2 24
6 ſobot Tidy	Marka b.	Marka b.	24 Thekle	6 9	5 27		3 22
7 vjedz. 19. u. p. ſw. ix.	41. tydzen. Text dop.: Eph. 4, 22—28; pop.: Luc. 10, 38—42.	20. n. p. ſw.	25 19. n.p. ſw.	6 10	5 25		4 39
8 pónđ. Efraima	Brigitthy	Brigitthy	26 Jana theol.	6 13	5 23		8 51
9 wt. Dionys.	Dionyſija	Dionyſija	27 Kalistrata	6 15	5 20		5 47
10 frjeda Athanasijsa	Franciſka ſ. B.	Franciſka ſ. B.	28 Charitonja	6 17	5 18		6 15
11 schtvo. Gereona	Placidije	Placidije	29 Mirbala	6 18	5 16		6 44
12 pjatt Maxim.	Maximiliana	Maximiliana	30 Rehorja	6 19	5 14		7 18
13 ſobot. Kolom.	Eduarda	Eduarda	1 oktobra	6 20	5 11		7 56
14 vjedz. 20. u. p. ſw. x.	42. tydzen. Text dop.: Kol. 3, 14—17; pop.: Luc. 13, 6—9.	21. n. p. ſw.	2 20. n.p. ſw.	6 22	5 9		8 40
15 pónđ. Hedwiki	Hedwiki	Hedwiki	3 Dionysia	6 24	5 7		9 30
16 wt. Hawka	Hawka	Hawka	4 Hierotheja	6 26	5 5		10 27
17 frjeda Innocenz.	Innocenz.	Innocenz.	5 Charitiny	6 28	5 3		11 27
18 schtvo. Lukascha ev.	Lukascha ev.	Lukascha ev.	6 Dom. jap.	6 29	5 1		8 51
19 pjatt Ferdinand	Ferdindra	Ferdindra	7 Sergija	6 30	4 59		0 34
20 ſobot. Wendelina	Wendelina	Wendelina	8 Pelagija	6 32	4 57		1 44
21 vjedz. 21. n. p. ſw. x.	43. tydzen. Text: 1. Pětr. 1, 22—25; pop.: Matth. 25, 1—13.	22. n. p. ſw.	9 21. n.p. ſw.	6 34	4 55		2 57
22 pónđ. Kordule	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 36	4 53		4 13
23 wt. Severina	Severina	Severina	11 Filippa	6 37	4 50		5 32
24 frjeda Salomy	Salomy	Nafaela	12 Proba	6 39	4 48		8 51
25 schtvo. Wyleminy	Wyleminy	Wyleminy	13 Kampa	6 41	4 46		6 7
26 pjatt Hioba	Hioba	Hioba	14 Nazaretha	6 43	4 44		6 54
27 ſobot. Sabinę	Sabinę	Sabinę	15 Euthimija	6 45	4 42		7 49
28 vjedz. 22. n. p. ſw. x.	44. tydzen. Text: Philipp. 1, 3—11; pop.: Matth. 18, 21—35.	23. n. p. ſw.	16 22. n.p. ſw.	6 46	4 41		8 51
29 pónđ. Marciſſa	Marciſſa	Marciſſa	17 Illoſeasa	6 47	4 40		9 58
30 wt. Klauđija	Klauđija	Klauđija	18 Luk. evng.	6 49	4 38		11 6
31 frjeda ſew. ref.	Wolfganga	Wolfganga	19 Joëla prof.	6 51	4 36		8 51

- G** Poſleni
běrl. 1. oktob.
rano 6 hodž 58
min. poſaze na
jaſne a cjopte
dny.
- W** Młody
měs. 8. okt.
wječor 5 hodž.
47 min. pschi-
njeſe deſchcz ſe
ſymu.
- D** Prěni
běrl. 16. okt.
wječor 10 hodž.
13 min. ma
niewobſtajne
vjedre.
- G** Poſleni
měs. 24. okt.
rano 1 hodž.
2 min. poſaze
na rjeniſchi
ččaſ.
- G** Poſleni
běrl. 30. okt.
pop. 3 hodž.
35 min. pschi-
njeſe deſchcz a
ſymu wěrr.
- S** Stolētna
protočka:
Wot 1. hacž
do 13. niewob-
ſtajne vjedro;
wot 14. hacž
do 25. je ja-
ra ſyma; 26.
deſchcz; 29. a
30. ſyma, 31.
deſchcz.
- W** Wopomnjenja
hōdne dny.
1. Wopalenſka
poſladruiza.
28. Schimana
Judit.

1866. November,

na sypmniif, ma 30 dnjów.

Měšacjlowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protýka.

Hermanki
a
stotne wikt.

Tydzenje a dny.	Por jedzena protýka		Stara julianjska Október.	○ ffshad. h. m.	ffsh. h. m.	ffsh. ffsh. h. m.	D ffsh. ffsh. h. m.
	evangeljska.	katholska.					
1 schw.	Wjehch sviat.	Wjehch sw.	20 Artemija	6 52	4 35		0 15
2 pjatk	Wjehch dusjow	Wjehch dusj.	21 Hilariona	6 54	4 33		1 23
3 sobot.	Huberta	Huberta	22 Alberta	6 56	4 31		2 30

45. tydzen. Text dop.: Phil. 3, 17—21; pop.: Matth. 22, 15—22.

4 niedz.	23. n. p. sw. ir.	24. n. p. sw.	24 23.n. p. sw.	6 58	4 28		3 37
5 pondz.	Blandiny	Emericha	25 Arcthasa	6 59	4 28		4 41
6 wt.	Leonhard	Leonharda	26 Mariana	7 1	4 26		5 44
7 frjeda	Erdmanna	Engelberta	27 Demetrija	7 3	4 24		ff. p.
8 schw.	Emericha	Godofreda	28 Nestora	7 5	4 22		5 18
9 pjatk	Božidara	Ursina	29 Terenca	7 6	4 21		5 54
10 sobot.	Marcj. Luth.	Liberija	30 Anastasije	7 8	4 19		6 36

46. tydzen. Text dop.: Gal. 6, 7—9; pop.: Matth. 26, 31—46.

11 niedz.	24. n. p. sw. ir.	25. n. p. sw.	30 24.n. p. sw.	7 10	4 18		7 23
12 pondz.	Modesta	Kuniberta	31 Stachisa	7 11	4 17		8 17
13 wt.	Arkadija	Stanisława	1 novembra	7 13	4 15		9 16
14 frjeda	Levina	Klementinij	2 Akindina	7 15	4 14		10 18
15 schw.	Leopolda	Leopolda	3 Akepsima	7 17	4 13		11 24
16 pjatk	Edmunda	Edmunda	4 Jana jap.	7 18	4 12		ff. d.
17 sobot.	Huga	Othmara	5 Pawola	7 20	4 10		0 33

47. tydzen. Text dop.: 2. Kor. 5, 1—10; pop.: Matth. 24, 15—22.

18 niedz.	25. n. p. sw. ir.	26. n. p. sw.	6 25.n. p. sw.	7 22	4 9		1 46
19 pondz.	Hilžbjetj	Hilže	7 33 martr.	7 24	4 8		3 1
20 wt.	Emilije	Benigna	8 Michała	7 25	4 7		4 19
21 frjeda	Mar. wopr.	Mar. wopr.	9 Onesifa	7 26	4 6		5 39
22 schw.	Cäcilije	Cäcilije	10 Ernsta	7 27	4 5		ff. p.
23 pjatk.	Poł. pj.	Alemecka	11 Miny	7 29	4 4		5 32
24 sobot.	Khrysogena	Khrysogena	12 Jana jalm.	7 31	4 3		6 32

48. tydzen. Text dop.: 2. Petr. 3, 8—13; pop.: Jóh. 12, 44—50.

25 niedz.	26. n. p. sw. ir.	27. n. p. sw.	13 26.n. p. sw.	7 33	4 2		7 40
26 pondz.	Konrada	Konrada	14 Filipa jap.	7 34	4 1		8 50
27 wt.	Hunczerja	Basilija	15 Jap. póst.	7 36	4 0		10 3
28 frjeda	Rusfa	Sosthena	16 Math. jap.	7 37	3 59		11 13
29 schw.	Waltera	Saturnina	17 Rjehorja	7 38	3 58		ff. d.
30 pjatk.	Handrija	Handrija	18 Platona m.	7 40	3 58		0 21

Wkody
mijęs. 7. nov.
dop. 11 hod..
14 m. počaje
najbóle na rja-
ne wjedro.

D Prení
běrl. 15. nov.
pop. 1 hodž.
56 min. može
de schcj kaje
wjedro pschi-
njesej.

G Polny
mijęs. 22. nov.
dop. 11 hodž.
4 minut. ma
wětr w ſněh.

E Požleni
běrl. 29. nov.
ranu 3 hodž.
54 m. pschinje-
ře mokre a
ſymne wjedro
a mjerisnenje.

Stolētna
protýka:
Wot 1.hacj do
16. deschcjifí;

23. jaſnje a
ſyma; 24. cjo-
plischo; 28.,
29., 30. ſněh.

30. Handrija.

Wopomnjenja
hōdne dny.

1. Kralowske
dawki.
25. Parſchonske
a rjemiehniske
dawki.
30. Handrija.

1866. December,
hodownik,
na 31 dňów.

Wt. dň.	Vorjedžena protýka evangelska.	Katholska.	Stara juliansta November.	○ stħad. h. m.	◊ thow. h. m.	■ Rižetja mamienja h. m.	▷ stħ. h. m.
1 ſobot.	Longina	Eligija	19 Abadiasa	7 41	3 57	5	1 28
2 vtedž.	49. tydžen. Text dop.: Luc. 1, 67—75; pop.: Romſl. 13, 11—14.						
2niedž.	1. n. adventa	1. n. adventa	20 24 n. p. sw.	7 43	3 57	5	2 33
3 pónedž.	Frauca Xav.	Franca Xav.	21 Mar. wop.	7 44	3 56	5	3 35
4 wt.	Borborh	Sabbasa	22 Filemona	7 45	3 55	5	4 38
5 ſrijeda	Amoňa	Pauliny	23 Amfilocha	7 47	3 55	5	5 39
6 ſchťw.	Miklawſch	Miklawſcha	24 Katržiny	7 48	3 54	5	6 38
7 piatok	Markođ.	Ambroſija	25 Klementa	7 50	3 54	5	7. p.
8 ſobot.	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurija	7 51	3 54	5	5 20
9 niedž.	50. tydžen. Text dop.: Matth. 3, 1—10; pop.: Iap. ſt. 3, 22—25.						
10 pónedž.	2. n. adventa	2. n. adventa	27 1. n. adv.	7 52	3 54	5	6 11
11 wt.	Judithy	Judithy	28 Šéepana	7 53	3 53	5	7 8
12 ſrijeda	Damaja	Damasa	29 Paramona	7 54	3 53	5	8 8
13 ſchťw.	Epimacha	Dionyſije	30 Handrija	7 55	3 53	5	9 12
14 piatok	Lucije	Lucije	1 decembra	7 56	3 53	5	10 20
15 ſobot.	Iſidora	Nikasija	2 Habakuka	7 57	3 53	5	11 28
16 ſobot.	Ignaza	Khryſtin	3 Sofrona	7 58	3 53	5	th. d.
17 ſobot.	51. tydžen. Text dop.: Luc. 3, 15—17; pop.: Kol. 1, 12—15.						
18 ſobot.	3. n. adventa	3. n. adventa	4. n. ady.	7 59	3 53	5	0 40
19 ſobot.	Isaaka	Vazara	5 Miklawſa	7 59	3 54	5	1 54
20 ſobot.	Wunibalda	Theotima	6 Ambrosija	8 0	3 54	5	3 10
21 ſobot.	Ammona	Suche dň.	7 Patapija	8 1	3 54	5	4 28
22 ſobot.	Dom.	Domascha	8 Ian. pod.	8 2	3 54	5	5 44
23 ſobot.	Beath	Flora	9 Minasa	8 2	3 55	5	th. p.
24 ſobot.			10 Daniela	8 3	3 55	5	5 14
25 ſobot.	4. n. adventa	4. n. adventa	11 h. n. zdv.	8 3	3 54	5	6 26
26 ſobot.	Hadama a Ževy	Hadama a Ževy	12 Spiridon	8 4	3 58	5	7 39
27 ſobot.	5. ſob. hodov	5. ſob. hodov	13 Eustraca	8 4	3 57	5	8 53
28 ſobot.	Šehepana	Šehepana	14 Kwateplj.	8 4	3 58	5	10 5
29 ſobot.	Jana evang.	Jana ev.	15 Eleuthrija	8 4	3 58	5	11 14
30 ſobot.	Rjew. dž.	Rjew. dž.	16 Aggaja	8 5	3 59	5	th. d.
31 ſobot.	Jonathana	Domascha biſt.	17 Star. wótc.	8 5	4 0	5	0 22
32 ſobot.	53. tydžen. Text dop.: Iac. 1, 9—14; pop.: Val. 4, 13—15.						
33 ſobot.	18 ſob. hodov	18 ſob. hodov	18 n. adv.	8 5	4 1	5	1 27
34 ſobot.	Sylvestra	Sylvestra	19 Polifaca	8 5	4 2	5	2 30

Měřacíkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
ſłotne wiſi.

203 u L i c ī g o w a n i e d a n i e.

Rapi- tat.	3 Progent.			3 1/2 Progent.			4 Progent.			4 1/2 Progent.			5 Progent.				
	Rapi- tat.	ležnje. tol. infil. up.	měřiacíje. tol. infil. up.	Rapi- tat.	ležnje. tol. infil. up.	měřiacíje. tol. infil. up.	Rapi- tat.	ležnje. tol. infil. up.	měřiacíje. tol. infil. up.	Rapi- tat.	ležnje. tol. infil. up.	měřiacíje. tol. infil. up.	Rapi- tat.	ležnje. tol. infil. up.	měřiacíje. tol. infil. up.		
tolet	1	—	9	—	7 1/10	—	—	1	2	—	—	1 3/10	—	—	1 1/10	—	—
5	—	4	5	—	3 7/10	—	—	5	6	—	—	6 7/10	—	—	5 6/10	—	—
10	—	9	—	7 5/10	—	—	10 5	—	1 2	—	1 13 5	—	—	1 1/10	—	—	
15	—	13	5	—	1 4 1/10	—	—	15 7 5/10	—	1 8	—	20 2 5/10	—	—	1 6 9/10	—	—
20	—	18	—	1 5	—	—	21	—	1 7 3/10	—	2 27	—	—	2 3 5/10	—	—	
25	—	22	5	—	1 8 7/10	—	—	26 2 5/10	—	2 1 9/10	—	1 3 7 3/10	—	—	2 8 7/10	—	—
30	—	27	—	2 2 3/10	—	—	1	1 5	—	—	2 5	—	—	1 7	—	—	
35	—	1	5	—	2 6 3/10	—	—	1 5	6 3/10	—	—	3 10 5	—	—	1 15	—	—
40	—	1	6	—	3	—	—	1 12	—	3 5	—	3 5	—	—	1 22	—	—
45	—	11	0	—	5	—	—	3 8 1/10	—	1 17 2 5/10	—	1 17 2 5/10	—	—	3 9 4/10	—	—
50	—	11	5	—	3 7 5/10	—	—	1 22 5	—	4 3 8/10	—	4 5	—	—	4 5	—	—
60	—	1	24	—	4 5	2 3	—	—	5 2 5/10	2 1	—	6	—	—	6 7 5/10	—	—
70	—	2	3	—	5 2 3/10	2 1 3 5	—	6	1 3/10	2 2 4	—	7	—	—	7 8 7/10	—	—
80	—	2	12	—	6	—	—	2 24	—	7	—	3 6	—	—	3 18	—	—
90	—	2	21	—	6 7 5/10	3 4 5	—	—	7 8 8/10	3 18	—	9	—	—	9	—	—
100	—	3	—	—	7 5	—	—	—	8 7 5/10	4	—	10	—	—	4 15	—	—
200	—	6	—	—	15	—	—	7	—	6 1 3/10	2	24	—	—	3 4 5	—	—
300	—	9	—	—	22 5	—	—	10 15	—	7 5	—	1 26 2 5/10	—	—	1 3 7 5/10	—	—
400	—	12	—	—	1	—	—	14	—	1 5	—	1 6	—	—	1 15	—	—
500	—	15	—	—	1	7 5	—	—	1 7 15	—	1 3 7 5/10	—	—	1 26 2 5/10	—	—	
1000	—	30	—	—	2 15	—	—	34	—	2 27	5	40	—	—	3 22 5	50	—
5000	—	150	—	—	1 2 15	—	—	175	—	200	—	225	—	—	1 8 22 5	—	—

Republikčkovanje, taf rohjoso 1 punt pščinđe, hdyž žentnař 1, 2, 3 hac̄ 100 tfl. pfac̄ij.

gent. tl.	punt. nfl. np.																												
1	—	3	11	3	3	21	6	3	41	12	3	51	15	3	61	18	3	71	21	3	81	24	3	91	27	3			
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	42	12	6	52	15	6	62	18	6	72	21	6	82	24	6	92	27	6
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	43	12	9	53	15	9	63	18	9	73	21	9	83	24	9	93	27	9
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	44	13	2	54	16	2	64	19	2	74	22	2	84	25	2	94	28	2
5	1	5	15	4	5	25	7	5	35	10	5	45	13	5	55	16	5	65	19	5	75	22	5	85	25	5	95	28	5
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	46	13	8	56	16	8	66	19	8	76	22	8	86	25	8	96	28	8
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	47	14	1	57	17	1	67	20	1	77	23	1	87	26	1	97	29	1
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48	14	4	58	17	4	68	20	4	78	23	4	88	26	4	98	29	4
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49	14	7	59	17	7	69	20	7	79	23	7	89	26	7	99	29	7
10	3	—	20	6	—	30	9	—	40	12	—	50	15	—	60	18	—	70	21	—	80	24	—	90	27	—	100	30	—

Wschidawf.

Nekotří evropských významní.

Jan, král saski, rod. 12. dezembra 1801; ženjeny s Amalii Augustu, bájerské přezdívky, rod. 13. novembra 1801. Děčíci: 1) Vojtěch August Albert, rod. 23. října 1828; ženjeny s přezdívky Karolu s Wassa, rod. 5. srpna 1833; 2) Marie Hilžbreta, rod. 4. února 1830, vdova nebo genuezského vévody Ferdinanda; 3) Vojtěch August Jurij, rod. 8. srpna 1832, ženjeny s portugalskou přezdívku: Hanu Mariju, rod. 21. července 1843; 4) Sofia, rod. 15. února 1845.

Vojtěch Wilem I., král pruský, rod. 22. března 1797. Franz Josef, krázor rakouský, rod. 18. srpna 1830. Alexander II., krázor ruský, rod. 29. října 1818. Napoleon III., krázor francouzský, rod. 20. října 1808. Abdül Aziz, krázor turecký, rod. 9. února 1830.

Ludwig II., král bájerský, rod. 25. srpna 1845. Leopold, král belgický, rod. 16. října 1799. Křistian IX., král dánský, rod. 8. října 1818. Jurij I., král gradišťský, rod. 24. října 1845. Jurij V., král hanoverský, rod. 27. května 1819. Wilem III., král nizozemský, rod. 19. února 1817. Louis I., král portugalský a algarvecký, rod. 31. října 1838. Pius IX., báň romský, rod. 13. května 1792. Viktor Emanuel, král italský, rod. 14. února 1820. Isabella, královna španělská, rod. 1. října 1830. Korla XV., král švédský, rod. 3. května 1826. Korla, král württemberský, rod. 6. března 1823. Viktorie, královna jindříšská, rod. 24. května 1819. Miklás, vévoda černohorský, rod. 6. října 1841.

1.

Pomhol Bohu!

Hdyž ty, luby čítarjo, rano s čítacího spanja voutuzíš, dha je to věcze twoje přenje dželo, so ho k temu modlisch, kis je cze stvoril a sadžeržak. Rjenischo so pak modlisch nemožec, kiba s tymi kłowami knjesevuje modlitby: Bohče naši, kis by w njebjězach! Pomysl sebi, kajka je to wosobna česec sa tebje, so temu wschewomózemu Bohu, temu stворiczelej njebjězow a semje mózecich rěkac: wóz! a hdyž ty Božeho roda a Bože džeczo by, dha dýrbisch ty so pěknje a pschitostnje sadžeržec, a nješiměc žanu slöscz činic, ani s myslíčku, ani s jaškom, ani se skutkom. Wopomu dale: kajke to wubjerné vježele sa tebje je, so chce takli mózny Boh tvůj wóz byc; ty so potajkim psched nikom njetrjebasch bojec, psched žanym člowjekom, ani psched žanym čertom, ani psched žanym njebožom! Spominaj pschi tym na to, so je kózdy čłostkje, s kostrymž wobkhadžesč abo rycišč, Bože džeczo runje kaž ty, a so ty se wschitimi, wosebje pak s twojim mužom, s twojí žonu, s džecžimi, s bratrom, se sostru a s czeledžu pschitostnje a lubosnje masch wobkhadžec a so hladac, so njeby nikomu žaneje kschividž činic, ani nikoho njerudžik, pschetož tón njeboži Boh so po wschitkách horje bjerje. Nješabudž tež,

so, hdyž je tvůj Boh w njebjězach, semja tvůj pravý wózny kraj njeje, ale so by na njej jenož zusobník a podrožník. Po taklim nješměc na semske wězhy hwoje zake swoje saložic, ani tudy lute vježele dny sebi žadac, ale, jeli so masch tudy wobčeznoſe, kschivbu a prožu, dýrbisch sebi prajic: ja bym tudy hischeze w zusbie a w wucžbje; hdyž pak domoi pschindu, směje to wschitko swój kónz.

Na to wschitko spominaj swěru, jeli so ho rano modlisch: Bohče naši, kis by w njebjězach; wopomu tute krafne kłowa, předný hač so dale modlisch a staraj so, so bu so twoja duscha temu Rjenisej na zjely džen swježcila. Jeli pak čžesč wo dnjo sebabo nješčerpliv abo nješpokojn abo ložn myšleny byc, dha praj k swojej dusči: by dha saho sabyla, kaf by so dženž rano modlila a schto by kłubila, je to tebi žel, abo čžesč ty swój kłub saho řamac? Tak rycz se swojej dusču rano a žylíčki džen, dha budje tebi tvůj njeboži Boh, tón wježchny, pomracz k wschej svjatosći a prawdovsczi, kotaž so jemu spodoba.

Wschitke próstwy pak, kotrež tuta krafna Rjenisova modlidwa w sebi wopšijsa, kschefzana na lute dobre wězy dopomnja. Prénja próstwa ma so, kaž wěch: swježene budž twoje jméno! Kaf vjele čže to tola prajic: Syy to sebi hžom swěru psched myšlik, luby bratsje, luba kotaž? Hlej! nježela je. Schto mohł wschitke swony licžic, tute mořasne jaški,

kotrez na tajkim dniu wot ranja hem po semi rycheza a klinicza a tych, kotrychz ma ton njebjeski Woz w Chrystuszu Jezuszu, swoim synu, sa swoje dzeczi, do doma Bozeho a do cyrkowow a zyrkowiczow, tiz k jeho czeesci w mestach a na wzach steja, lubosnje pscheproshuju a wokaju! A nutschach w templach a swiatnizach hraja so byrgle a we mognych spewach saniebu so nutne, khalobne kherlusche k czeesci tjeniczeho Boha; kemschazh lud so klatuje, stynije ruzh psched nim, dzaklaje so, pozhucha na jeho skorow, kaje so, prosh, lubi a modli so a jeho swiate mieno budze swieczone, kaz w njebjeszach, tak tez na semi. A ty nochzyl tam hicz, ty chyzk so wusanknejc mot tuzych Bozich skuzbow a wopushczejc tute shromadzisny? Ty by chyzk czinicz po waschnju naschego czasa, po kotrymz wulki dzel kschefczanow njezdelski dzien wot swieczone a wo Boze skorow a wo temschi khodzenje njerodzi? Boh swaruij! Alej psched mojimi woknami steji wulka mowna lipa, ta pozhila swoju hlowu, hdyz ju ton knies se swojim wetrom tchaze a ty by wjazh, dyzli tajki schtom, by rosomue stworjenje, kotrez je won zebi shotowal, so by neschto byl k khalobje jeho czeescze, a ty njechal so njezdelski dzien psched nim pozhilez, so by swiecziel jeho swiate mieno? Ne! ty, tiz ty to czitasz, czin, schto so zebi klescha a njekomdz so njezdu a swiate dny temschi khodzic, so by pozhucha na to, schto ma twój Woz w njebjeszach s tobii rycezez k sbodnosci twojeje dusche.

Hdyz pak temschi dzies, dha njezwoblez so niz jenoz njezdelsku szukniu, ale tez njezdelsku duschu a wostaj domach w komorzy abo wo istwie swoju wschednu wutrobu, kotraz jenoz na semske myzli a pohladuje. Njezonjez do Bozeho templa sersawz a njerjad domiayzych a swietnych staroscow. Njerycz na kemschazym puczu shniute a njeknizomne ryze, so so njerospochisch! Pschetoz Boze mieno so jenoz njezwieczi s tym, so temschi khodzic, ale so so tez w Bozim domje nutrnie a pschitojne sadzerzisch. Hdy by do wutrobow tych ludzi pohladacz moh, kotsiz njezdu w Bozim domje w swojich lawkach sedza, schto by tola widzil! Po swoikowym napohladze su wschak peln dosc, ale w snutskownej wutrobie mjerwi so wcho wot staroscow wo kubko a donr a hospodaetswo. Se swojej hubu medla so k Bohu, ale myzle rezwaja wokoło skoteho czelecza, kotrez swet rek. Ich szuknia je czista a pobożne ich wobliczo, ale

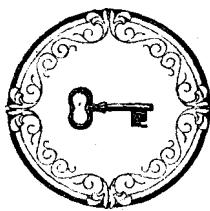
wutroba je połna hrośnego jeda, połna sawisze a njeropscheca a bjesbożneje hordosze. Nekotry w swojej wulki nutruoscji wužnie a drema a spi, jako by w swojim kożu leżał. Swjeczi so s tym Boże mieno? Dopomin so, hdyz je njezdela, schto prēnja prōstwa we wógenaszu praji a nastaj swoju nohu, so by schol, hdyz Boża cześć bydli a napominaj tych swojich, swoje dzeczi, swoju czeledz, so bych doma njeostali. Pomhaj se skutkom a s pschikkadom a s dobrzym napominaniem, so so s njenisnym dzelom Kniesowy dzien njezswiecza. Hdyz pak by w kemschach, budz nutny a pozhuchaj na Boze predonanje, hewak so sameho sjebasz.

Swieczone budz twoje mieno! — to njeje prōstwa jenoz sa njezdu, ale placzi sa wschitte dny thdzenja, a dyrbis so kózdu hodzimu kózdeho dnia stacj. Hdyz po haſach w mēcze abo na wzach khodzic, pozhuchaj na to, schto tam klychisch. Dzeczi, kotrez tam hraja, wokaju: moj Bozo, moj Jezuso, jako njeby to njezo na zebi mēlo a tola budze s tym Boze mieno wot swieczone! To su hreszne a njeknizomne ryze w dzeczajez hubje, kotrez jich starischich czezch kudza, so je njejszu lepje wuczili, drugu kaseń dzierzecz. Ke temu sedzbiu tola na te klijeriske słowa, kotrez so rycheza w domach, w hródzach, w korczmach, na polach, na wikač, a to czinja czi zami, kotsiz rano a wieczor ruzh stynjo so modla: swieczone budz twoje mieno. Njeje to, jako bych swoj kmeč s Bohom mēcz chyli? S jeneho rta wuhadza khalalenje a pošliwanje! Je to prawje? Je to pschitojne? Njewesch ty, so dyrbis na kudnym dniu samowjenje dacz sa kózde njezuitne płowczko?

Washington, general a pschedskyda amerikanskeje republiky, muž sklamy a khrabry wojak, tiz swoj lud namjedomashe a, so by jón wot kniejszwa Vendzelszczow wumoh, wójnu wiedzisze, kiedzisze junu s někotrymi wychischimi wojakami a wójskowymi fastojnikami pola wobjeda. Jedny wot nich klijeriske słowo wupraj. Washington, jako to wuzkyscha, położi nōz a widliczki wot so a pohladny s wótrym mikujenjom na teho klijerja, so so ton nastrója a hlowu pozhili. Ja zebi myzliach, praji won, so zym w towarzystwie kschefczanskich a pschitojnych mužow! Wot teho czasa je to dołho w Amerizy sa wulku hanibiu placzilo, hdyz schto klijesche. W Němzach a, Bohu žel, tez w Sserbach to ludzo sa hanibiu spōsnacj njezadza, a njeje to niz

jenož haniba, ale wulki hręch, hdny schtō sałkuje a leſtruje a klije! O! so by tola Boże mieno ſo ſwiecejko! So býchu młodji kaž stari tola wulkyli, temu czeszcę dawacę a wopokaſowacę, kij jich Wóceż je w njebeſzach, a Boże mieno ſa ſwiate dżerżeli, Boże ſkłowo wulkyli, temu ſamemu wériili a ſwieczi jako dżeczi Boże po nim cziniili; k temu pomhaſ Bóh! —

2.

Rjane wuhudanje rjaneho hudanczka.

August II., kuriwojczyk ſakſti a kral polski, kij 1. februara 1733 we Warszawie wumrje, ſ pſhimienom Szylny, bě ve wójnie khróbk a wutrobity, w czasu mera pał pſheczinjath a lubowaſche kraſne žiwjenje. Pſhi tym pał wopokaſowasche wón pſheczizo ſwojim poddanam wulku milosz. — Tón ſamym pſhebywasche jumu w Ulibigawie pola Draždjan na tamnym hrodze, kotrež bě pólneſu marshalej ſ Flemming wotkupit, a wukhodzowasche ſo jene ranje eſticheho naſečza w tamnej woſolnoſci. Rjaneho ſkužomnika wón pſhi ſebi njemējſche a džesche we wſchednjazej ſukni bje wſcheho ſwonkownego wuſnamjenjenja, ſo ničtō jeho ſa kuriwojczyha njedzerzefche. Bu pał tehdy ſ Ulibigawa do Zſicjewiga droha twarjena, wot kotrejž žadny ſlěd ſo wjazh njenamaka. Wjele mužow mējſche na drosh dobre dželo. A nim stupi kral a prajo: pomhaſ Bóh, pſchihladowasche jim. Wſchitzh jeho ſa jeneho woſledzbowarja džerzachu a hdny běchu jemu wjerſhpomash prajili, dželachu ſwoje dželo dale a njeſtarachu ſo wo njeho. Bjes tymi dželaczerjemi bě pał młody muž, kij ſo ſdasche pilniſchi býč, dyžli wſchitzh druſh a wjeſelscheje myſle bě wón tež, pſhetož wón hrwibasche pſhi ſwojim džele a ſpěwaſche jene hrónczko po druſhim.

Kak rěkaſh? prafceſche ſo jeho kral.

Marczin Karig, wotmolwi tón.

Kak wjele ſebi ſa džen ſaſkujiſh?

Schthri ſlěborny!

To wjele ujeſe, praj mi tola, kāk dha móžeſč ſo wot teho žiwič?

Sso žiwič? rjekny Marczin Karig, hdny bý to jeniczke bylo, ja ſo wot teho jenož njezivju; ja wot teje mſdy dan ſa wulki kapital placju a wysche teho ſebi kapitalije hromadzju! Mózeče wý to tež, knjeze?

Luby pſheczelo, wotmolwi kral, ty mi ſ tym hudanczko prajish; počaž mi klucz k njemu a ja chzu tebie khrwalicz a ezi to derje ſaplačzic!

Dha pójce ſobu do mojego wobydlenja, rjeknu tón mlody muž a dokež bě runje čaſh ſwacjiny, poda wón ſo do bliſko ſežazeje kheje a kral džesche ſa nim.

Pſched khejnymi durjemi ſedzischtaj wobſtarny muž a ſchědžiwa žonka. Hlejče, praji tón dželaczer te kral, to ſtaj mój nan a moja macz, kotařz wypokeje staroby a wulkeje ſlaboſcze dla njemožetaj wjazh dželacz a ja jeju ſ tym, ſchtō ſebi ſaſkužu, žiwju. Taſo běch ja mlody, ſtaj wonaj ſa mnje dželatōj, mje do ſhule ſtaſkoj a w bojoſczi a na- pominanju k temu knjeſej wotczahnykoj. To je tón kapital, ſa kotařz ja netři dan placju. Na to wje- džische wón krala do iſtwy, hdjež ſchěcž džeczi ſed- zische a jich macz ſrjedža bjes nimi pilnje pſchedžo koſleſko wjerzefche. Hólzy w knihač cítaghu abo pi- ſachu, holzy ſchijachu abo pſchedžichu. Hlejče, praji Marczin, na to ſtadlo poſkuſio, ja tu czinju, kaž mojej ſtarſcej ſtaj czinikoj; ja ſebi tudy kapital hromadzju, kotařz, da-li Bóh, mi rjanu dan pſchinjeſel.

Kral bu hukoko hnuty. Wón khrwalesche te džeczi, kotrež wó iſtwje běchu a pſchijtojnje: božemje, knjeze, prajačku, a pſchejſeſe thymaj ſtarſchimaj pſched- kheju ſbože, ſo mataj tajkeho ſyna. Nictho jeho nje- ſpóſna, ſo bě wón kral; wón tež njewoſtají ſim žadny dar, pſhetož wón žane pjenyſh pſhi ſebi njemējſche, ſlubi pał, ſo chze bóry ſaſho pſchinjeſ.

Nafajtra rano ſahe pſchiběža k Marczinie kralowſki běhař a pſchijpojedzi jemu, ſo ma ſo hnydom ſwoboleſacž a do Draždjan na kralowſki hród pſchinjeſ, dokež chze kral ſ nim rječez, ſo pał nikomu wo wſh ničo prajicž njeſpmje, hdje ma hicž. Netři wón hakle ſa tym pſchijndže, ſchtō bě tón knjeſ był, kij wcerawſchi džen jeho bě wopýtał. Hana, rjeknu wón k ſwojej žonje, to je naſch najhnadniſchi kral był, kij wcerera pola naſ bě; Bóh požohnuj jeho! Na to woblecze ſo wón ſwoju naſlepſchu njedzelsku ſuknju

a khwatasche do Dražđan. Tam bu wot kralowſkeho ſkužomnika, kij bě na njeho čjakał, do jeneje ſtwicſki wjedženy, hdzejem jemu w mjenje krala 100 tolerjow wapłacizhu. Po khwili pſchiindze tam kral ham a rycerſche ſ nim pſcheczelne, jeho khwaljo dla jeho džakomnoſeze pſcheczino starſchimaj, dla jeho ſpołojneho a bohabojaſneho živjenja a dla roſomneho wotceznhjenja džeczi. Ty ſy mi wezera, pſchiftaji wón, rjane hudanczko nawdał a je tež wuhudacz pomhat. Ja chzu tuto hudanczko mojim hoscjam, kotryhž ſym dženža k wobjedu ſebi pſcheproſhę, nawdač a pſchilažu tebi, fo ty nikomu wo tym ničo njeprajſch, k najmijenſhemu, rjeknu wón ſo ſmějo, prjedy niž, hacž mje njejſhy poł ſta krócz ſaſo widžit.

Marczin Karig to ſ wjefelkym duhom polubi a khwatasche dom, jo by ſo ſ tymi ſwojimi teho wulſeho ſboža wjefelik, kotrež wón w ſaku mjeſeſhe.

Tehdy bě wjele woſebnihž zuihž hosczi pola krala Augusta na wopht, kaž Don Giovanni, Gaston, herbſſi prynz ſ Florenza, ſwudowjena ferschecina Maſławſka, markhrabja Ernst ſ Bayreutha, Eleonora, wudowa prynza Jurja ſ Radziwilla a druzh. Pſchitajlich ſkladnoſczech lubjeſche ſo kralej, wěſte žorth wujefelj a ſwojich hosczi ſ něčim ſwjeſelicž. Tym ſamym, kotſiž ruuje pola njeho pſchebiywachu, myſlesche ſebi ſ tym wjefele pſchihotowacž, ſo jim to hudanczko nawda. Najbóle chyžiche wón jenu knjeni hrabini ſ Iſerloe, mandželsku najwyschſcheho dwórneho marshala do ſphtowanja wjefelj, kotraž jako duhipołna knjeni a ſwojeje wulſejſe ſlutniwoſeze dla ſnata bě.

Jaſo ſo wjchitký běchu k bliđu ſyňli, khwalesche kral pſchede wjchitkimi ſwojimi hoscjemi tutu hrabini ſ Iſerloe, ſo wona wě, kaž ničtō druhi w zjlym kraju, lutowacž, a projetſe k njej: ja chzu wam hudanczko prajicž, kotrež ničtō tak derje njebudže móž wuhudacz, kaž wý, knjeni hrabina. Kajke to je? prajesche ſo wona. Kral wotmolwi: kaſ je móžno, jo ſchtó, kij kóždy džen jenož ſchthri ſlēborne ſaſkuži a žonu ſe ſcheczi džeczimi ſežiwig ma, dañ ſa wýzoki kapital plaeſi a wýſche teho ſebi hiscze kapital na-hromadži? Jedyn mojich poddanow čini to, pſchiftaji kral; jeho mjenou njetrjebacze wjedžicž, ale kaſ wón to wuwjedže, to dyrbieze wuhudacz.

Wſchitzu hosczo, kotſiž ſa bliđom ſedžihu, ſo pŕzgwachu, to hudanczko wuhudacz, nikomu paſ ſo njeporadži. Teho dla kral ſo ſmějo praji: dokelž wi-

džu, ſo na žane waschnuje ſa tej wěžu njeſchindzecze, dha chzu wam čjaſh woftajicž, hacž do dženža ſa thdžen, pſchindzecze tehdom ſaſo ſe mni na hoscjini a budžem ſidžicž, ſchtó je mudry doſež był, ſo je wotmolwjenje na moje praschenje namakał; woſebje paſ mam tu nadžin, ſo wý, knjeni hrabina, kij ſeje taſka mudra a ſlutniwa žona, mi ſa thdžen klicž k hudanczku podacze.

Poſlenje ſkowa hrjebachu hrabini Iſerloe móžnje; wona ſebi wſchitku móžnu prózy dawasche, ſo by na kralowe hudanczko wotmolwjenje namakała — ale podarmo. Schthri dny běchu ſo hijom minyke a wona ničo hiscze njebe wuhudala. Tola bě jej wjele na tym ležane, ſo by kralej, kij jei husto k lubu rycerſche, wopokasała, ſo wona mudra je, kaž ſlutniwa.

Wona paſ mjeſeſhe domjazeho wuežerja ſa ſwoje džeczi, kandidatu duhomſtwa, ſ mjenom Germann, kij mjeſeſhe wěſtu wuſtojnosež, naſejeſſche hudanczka wuhudacz. Na teho ſo we ſwojej wulſej muſh wo-broczi. Dokelž paſ temu móžno njebe, na mjeſeſhe prajicž, ſchtó ſ tym hudanczkom je, lubjeſche jej wón, ſo chze ſa někotre dny w tej wěžu pomhacž. Tón ſo napraſhowaſche někotrych kralowſkich ſkužobnikow, ſ kotrymž bě ſnath, hdzej ſe kral w poſlenich dňach pobyt a naſhoni, ſo je tam na dróſy ſ džekaczerjom dokhi čjaſh ſo roſrhcžowal a ſo je ſ tym ſamym do jeho kheze ſaſhoł. Germann poda ſo huydom do Uebigawa a namaka po dleſhim napraſhowanju Marczina Kariga, ſ kotrymž ſo do rycerow da. Kaž wjele prózy Marczin ſebi tež dawasche, ſo by lubu džeržał a ničo wo tym njeſcherađiſ, ſchtóž běſče ſ kralom měk, dha tola Germann leſnje wjedžicze jeho do rycerow ſapleſcji, ſo bóry ſhoni, kaſ ſo ſ tej wěžu ma. Tola paſ Marczin wjazy njeprajſch, hacž ſo dyrbí Germann ſa někotre lěta ſaſo ſo woprashecz pſchincž. Čjoho dla to? prajesche ſo tón. Na to wotmolwi Marczin, ſo je kralej ſlubik, ſo njecha prjedy, hacž njeje krala poł ſta krócz widžik, nikomu ničo wo tym potajſtrwje prajicž. Pſchi tym wofta wón, ſo chze tuto ſlubjenje džeržecž.

To prawje činice, rjeknu Germann ſ Marczinie, hdyz paſ dale ničo njeje, hacž krala poł ſta krócz widžicž, to móžne ſo ſtač, ſa hodžinu ſym ja ſaſo tu a pſchitwu krala ſobu a wý móžecze jeho ſa poł ſta minutow poł ſta krócz widžicž. Na to khwatasche Germann do Dražđan, powiedaſche hrabinje,

ak ho ta węz ma a proschesche ju wo poł sta sak-
skich skothch dukatow, na kotrychž je kralowe snamjo
wotcziszczone, prajo, so temu Uebigawskemu mużej
skoth kral runje tak luby budże, kaž žiwý, a so budże
ho jenož na to waschnie patajnſtwo hudancžka shonicz.

Hdyž bě Germann ſo k Marczinie wróczik a
jemu te poł sta skothch pokafal, wobaraſche ſo tón
chwiliu, boryš pak pschinđe na hinaſche myſle. Wón
doſta te ſkote a jeho wutroba ſo ſmiejſche teho wul-
teho bohatſtwa dla, kotrež bě dobył. Taſo ſebi bě
wſchitko derje wobhlaſał, njezinjeſche ſebi žane ſwē-
domnje, Germannej wupowiedacz, tak ſo ſ tym hudancž-
kom ma. Hrabina pak bě psches mérū wjeſela a
njemojeſche džen doczalacj, na kotrymž by kralej na
jeho hudancžko wotmoſtvenje daka.

Na poſtajenym dniu buchu wſchitzu hoſczo, kaž
tydjenj předy, wot krala na hoſciznu do jeho hrodu
pscheproſheni a psches kralowskeho komornika bu
wſchitkim pscheproſhenym we injenje krala poruczenie,
ſo dyrbja klicz k hudancžkej ſobu pschinjeſc.

Hdyž běchu ſo wſchitzu k blidu poſhynuli, pra-
ſchesche ſo hn̄dom kral ſa tym hudancžkom. Ponízne
ſo wſchitzu wuſnachu, ſo jím njeje možno bylo, je
wuhudacj. Venicžka hrabina ſ Kierloe bě wjeſeleje
myſle a praschesche ſo krala khróble, hacž jej njeby
dowolene bylo, klicz dō iſtow pschinjeſc dacj. Pschi-
neſc — klicz pschinjeſc? praji kral ſo ſmějo a
džiwojo, tón ſo pschinjeſc njetrjeba, tón ſo na hu-
bomaj njeſe. A pak tola, wotmolwi wona, wotp-
ſchje mi, hnadny knježe, ſo bych ſměka tón kliczif
hem pschinjeſc dacj! Wona bě wſchitko ſ Germannom
a ſ neklajtim kralowſkim ſkužobnikom předy pěknje
wotryčala, a jako bě ſiwnyka, wotcziniku ſo durje,
a ſaſtupichu: Marczin Karig a jeho žona a jeho
ſchecj džeczi a jeho starſchej, ſwobleſani kaž winizarjo.
Marczin pak pothili ſo ponízne psched kralom, a psche-
poda jemu ſpew wot Germanna wudželam, po cžimž
wón ſ tymi ſwojimi po ſiwnje rejiwasche. Tón ſpew
mjeſeſche pak ſo tak:

Psches Tebje, kralo, ſu ſo krafne węz̄ ſtaké,
Te naſche woſci ſu ſ radoſciu wohlaſate!
Hdze pak je w ſwēcze był hdz taſki mózny kral,
Psched kotrymž rejiwat je ſ tej danju starý kapital?
To woboje je widžic tu w Uebigawſkim Marczinie;
Štož ſtarſich ſuboſc jemu daka je, to wón něk ſapfacy?
A hacž je runje khudý wón, dha tola hromadži
Szej nowy kapital we ſwojich džeczi wutrobie,

So by ſo ſhubita wot njeho khudoba,
A ſo by daň wón měk, hdz pschinđe ſtaroba!

kral bě hnuth, hdz tón ſpew bě pschecžitał a tola
trochu ſky na Marczin, ſo bě wſcho pscheradžik. Taſo
pak hrabina jemu bě powjedala, ſo Marczin je ſlowo
džeržał a předy ničjo njeje prajik, hacž njebe krala
poł ſta kročz widžik, ſmiejſche wón ſo jaſkožnie a
wobdari ſ noweho Marczina a jeho zylu ſwójbu:
Germann pak doſta ſa kročki cžaſ ſarſli hamt w
Borizach pola Wlischnia, hdzeg je 1742 wumrjet.

3.

Jan a pschedženak ſo wo protyzh roſtryčjuſetaſ.

Pſch e dž. Wóh daj ſtrowie!

I a n. Wjersch pomash.

Pſch e dž. Maſch ſchmuſu?

I a n. Hajl a kaſhel tež a je ſo mi tón na
pławzu lehnyk; w buku kaſanje tež mam a ſym jara khor.

Pſch e dž. Njeje werno? ſtrowy život je lěpſhi,
dyžli wulſe lubko a cjerſtwosć je lěpſha, dyžli ſkoto.
Štož dha pak ſy cžinit, ſo ſy ſchorik?

I a n. Gsym ſo najſkerje naſymniſt a njeſzym
tež w prawym cžaſu žilu puſchecžik; teho dla mje w bo-
ku ſake.

Pſch e dž. Wericz čhu, ſo ſo naſymniſt ſy,
ale ſhiož ty wo žilu abo krei puſchecženju prajich,
to ničjo njeje!

I a n. O haj! Člowiek dyrbí we wěſtich cža-
ſach kózdoſetnje žilu ſebi puſchecž dacj, hewal ſo krei
ſhezuge a ſo ſeſhyda a ſ teho khorosze naſtanu; to
ſebi ja wuryčecj njeadam. W tym wy nowiſhi pro-
tykarjo prawje nježinicje, ſo do ſwojich protykow
wjazy njeſtajecje, kaž to w starym cžaſu w nich ſtejſeſche,
kotry džen je dobre, žilu puſchecž, funkſ ſtajecz a krepki pitj.

Přečedž. O! na tu lubu pschiwéru! Wém wschał, so w starých protylach prajene bu, kotrej džen je najkmaníški, so ho funkí stajejo, krej so puscheza a krepli so piňa, wém so dopomieč, so w starej měschezanskej protyž wot l. 1682 steji: „na Marije pschipowjedanje, na Schimana Judascha, na Handrija něshmě nichó žíku puschezecz dacz; to je jara něstrome!” Móže schto hlepiske hycz, hacz to? Pomyšl ſebi, so tute ſwiate dny woprawdze tola niczo ſa to njemoža, hdyz schto ſchori. To je po mojim ſatodžerzenju runje tak hlupe, kaž to, schtož předy w protylach ſtejſeche wot czelatow a jich ſwjasanja, u. p. cjeło, kotrej je tón džen pschischt, hdzej knjezna w protyž ſteji, žane lěto žive njeje; kotrej pak je ſo w ſnamjenju ſchorpiona narodžilo, hischeze předy wumrje; teho dla něshmě ſo žane tajke cjeło na knjeznu, ani ſchorpiona, ani na ryby, ani na raka a t. d. ſwjasacz. Na tu lubu pschiwéru burskeho luda!

Ia n. Haj wschał, něklo wschitko dže po nowej „módze” a ſwét niczo wjazy niewéri, schtož ſu naſhi wózgojo ſebi wózgozh wajili a ſwéru wobledžbowali a ſu ſo pschi tym derje měli. Budžemý wschał widzecz, hdzej to powojedze!

Přečedž. Lubu wujo! cjomuž ty wéra rěkaſh, to žana wéra njeje, ale hoła pschiwéra a tu dyrbiscky puschezicz! Woſebje we wězach ſtrowoſeze a khoroſeze hróſbna pschiwéra bjes ludžimi knjezi. Hdyz schto ſchori, dha veža abo pōſcél u ſelowej žonje abo u někajfemu runarzej abo mudremu muzej, runje tak, kaž hdyz ſkót w hródži ſchori. Abo woni u nim ſobu woſunu někajtu koſčlu abo druhu ſuktu a ſi njeje žony a mužojo wuhudaju, kaſka khoroſcz je, abo schto je wina khoroſeze. Na to mudre žony někajki ſelowy tei abo krepli abo mas wulaža abo dacza. Druhdy khoremu to pomha, druhdy niz. Abo woni rječnu, ſo je ſebi schto ſchodus ſežinič abo měru ſhubik; a na to veža u runarzej, kiz pschiindze a ſwoje khumſchth čžini. Abo woni dachza ſo požohnowacz. Želi pak ſo wschitko niczo njepomha, dha halke ſo na lekarja wobroča, kiz, poſdje wokam, njemože, schtož je ſkomđene, wuporjedecz! Město teho wschetho dyrbjeli ludžo, hdyz ſchorja, hnydom lekarſtu pomoz načožicz, dha by jim rucze pomhane bylo.

Ia n. Lekar pak dyrbí ſo ſ pjenjescami droho doſez placiezicz a khudy nima, ſo by to na ſo wajil.

Přečedž. Čžinja dha ſelowe žony abo runarjo

ſchto dārmo? Njedyrbiscky tež jim jich prou ſapka-čicz? Njeje pak tola khudeho najlepſche ſamoženje ſtrowoſež? Hdyz je wón khory, njemože ſebi ničjo ſaſkužicz, a jeli ſo ſo dohlo ſi cželnej hubjenoscju běži, abo cžaz živjenja brachny wostanje, dyrbí wón dale bôle wohudnycz. Njeje dha to wjèle mudrischo, ſo wón ſi cžakom po lekarja pōſcélze a ſo wulčowacz da, hacz ſo dohlo leži a hubjem wostanje?

Ia n. Lekarjo pak tež ničjo njepomhaju a njemoža wot ſmijercze wumrž.

Přečedž. To je wěſte, ſo ſmijerczi wobaracz ničmoža, jeli Boža wola, ſo schto ſumrječ dyrbí. Ale Bóh je lekarjam móz a mudroſež barik, khoroſeze ſa-hojicz a po taſtim je pschischtuſhnoſz kóždeho ſchweſci-ja, ſo jich pomoz načožuje. A jeli schto khudy, dha wſchitz ſekarjo njejsku tajzy něshmili mužojo, ſo bychu jemu placieznu njepomjenshili abo ſpushezicz!

Ia n. Wém pak tola, ſo lekarjo njejsku pom-halu, a ſelowa žona abo runar je radu wjedžit a pomoz ſhotował.

Přečedž. Schto džyzk přajicz, hacz ſtej žona abo runar pomhaſkoj, abo niz wjèle bôle lekarſtwo, kotrej je ſo předy načožowalo?

Ia n. Njeh je kaž dže, ja lekarſtwo a lekarjow zyle njeſacizhu, ale pschi tym wostamu, ſo ſo wot nich wjèle ſchibaſtwa stanje.

Přečedž. Lekarjo ſami přaja, ſo woni po prawym ničjo njemoža ani nočzedža, hacz psches ſwoje lekowanje a lekarſtwo „naturje” khoreho u ſomožy pschiincz, ſo wona ſebi ſama pomha, a wobaracz, ſo khoroſcz móz ujeđstanje, hdyz je natura abo naturſle živjenje ſo něhdje wobſchodžilo. Po taſtim woni ſo teho wuſnaja, ſo wschał je lóžo, khoroſczí woba-raz, dyžli khoroſcz hojicz. Psched khoroſczu móže ſo kóždy wobarnowacz, hdyz ſo pschemerneje jědze a ſchfödneho pieča ſdžerži, ſo cžiſteho džerži, ſtrowy a cžiſtý powětr wužiwa. Wopomn te ſti wěž, ſdžeržli-woſc w jědži a pieču, ſtrowy loft a cžiſtosc cžela ſtroweho člowjeka čžinja. So by ty to lepje ro-ſymk, čzu tebi tudý protylu ſtrowoſeze ſapišacz, kaž wot ſlawneho lekarja je poſtaſena.

Ia n. Dha rjež abo piňaj, ſnadž něſchto pomha.

Přečedž. Šapocžmy ſ januarom abo wulčim róžkom. W januaru je ſ wjetſchego ſhma a ſhmny wětr ſ ranja abo ſ počnož duje a wuſe. Tehdy ſo

jedyn najbole nasymni. Hdyž pak bo nasymniach, njemožetej ani koža ani schlink swoje džélo dokonjecz, ani swoju poruczoſcju wumjescz, kotaž jimaž w c̄łowiskim czele je pschikopasana. Schlink dyrbi wjazj dželacz, hacž snjeſez móže, a teho dla naſtanje w nim shēzowanje krwé, tiz bo w boku kalanju wosjewi a s teho pschindže, schtož ludžo: brustentzündunku mjeniuja, abo ſchnupa i kaſhelim. Teho dla ſtaraj bo w to, so by czopku draſtu a czopke črije a czopku ſtru mēl a hladaj bo wſchego naſymnjenia.

Jan. To ſam wem, njetrjebasz mi prajicž!

Pschedž. Mały róžk njeje lepschi, džigli jeho předomniſt. Najbole ſy whole wjedro ſtrowosczi ſchodzi. Kedžbui na dwójce, i jenemu na to, so je ſchłodniſche, hdyž bo huſcijich dwaj, tsi krócz ſa ſobu naſymniach, hacž hdyž bo jedyn krócz jara naſymniach. Jeli twoja natura tajka, ſo czopkotu we ſewi ſebi ſama nje- pschihotuje, dha bo hladaj, ſo njeby ciž ſy whole ſchłodziła. A druhemu pak hladaj bo, ſo njeby ſe ſy whole loſta do horzeje iſtwy ſtupiſt ani, jeli jara ſy whole a wulke injerſnjenje wonka, ſo ſa czopke khaſle njeſhynek, ani ſe iſtwy, hdež je jara czopko a horzo, won njeſhoł, hdež ranischi wetr duje, abo psches mēru ſy whole je. S teho naſtanu ſtrachne hęzne khorſeſe.

Jan. Može dha bo jedyn po tym ſadzerjeſz?

Pschedž. Haj to jedyn dyrbi, hewał c̄łowiek iſhori. Poſluchaj jeno dale. Majhórschi czas je nimo, hdyž měrž tu je, rjany naſerit! Wjele ſy do- był, hdyž ſy ſebi hacž do teho czasa dobru ſtrowosczi iſhovat. Ma jene ma bo po tajkim ſpomniſz, inje- niuzj na to, ſo ma bo na czystoſczi a woſebje na czistu a čerſtwy loſt wó iſtrwoje a w ſparnej komorzy ſwéru džerjeſz. W tym ludžo ſebi najwjetſchu ſchłodu na ſtrowoczi czinja, ſo na czistu loſt w ſwojich wobyljeniach ujedzerża. Schto dha wſchitko we burſkih iſtwach bo stanje? Wó iſtrwoje bo polecze ſa ſkót na- czinja, i brunizu abo i tóſtom bo tepi, i nječiſtym ſwéczenjom bo ſwéczi, wſchón ujerjad i dwora a ſ hró- dze ſe ſwojimi drjewianzami nits noſcha, haj, hu- ſygu, koſoshe, ſamo proſata maju pod khaſlemi, bydla ſami vječzo a wjazj w njej a ſa zyli ſy whole njewočinja žane woſno, ſo by ſo ſkaſeny loſt wo- nowoſi, a pschi tñt džedža woni ſtrowi woſtacz! Hdyž po wžy khorſiſch, njech je w leže abo w ſy whole, nje- budjeſch ženje wiđicž, ſo by ſchtó woſno wočinjenie

mēl, ſo by bo ſtrowy čerſtwy powetr nits puſchicž. Twjerdże ſu wſchitke džery ſanknjene, jako bydu bo ludžo bojeli, ſo je ſtrowy loſt někajki paduch, tiz by jimi něſhco kramył. Stup jenož do ſparneje komory w burſkim domje! Tak to w njej ſmierzdi, ſo bo jenemu ſeznje. To nikomu do myſlow njeſchindže, ſo by woſno rano abo wjeczor wočinuł. Je dha potom džiwo, ſo ludžo iſhori? S teho, ſo ſtrowemu powetřej do ſwojich iſtrow a komorow njepuſchę, naſtanu ſte khorſeſe, jako jendzelska khorſeſz pola dže- czi, rheumatismus a ſichtna khorſeſz pola wotroſcze- mych. Bur na to wotmoſwi: wſchak ſy whole ja ſ wjet- ſchego woſka a mani ſwoje džélo, abo w brózni, abo na polu, abo w kólini, abo na dworje, ſo čerſtwego loſta na doſež naſrěbam. To tež czini, ſo je won ſ wjetſchego ſtrowy. Ale hdyž w ſy whole wulſteho ſněha a injerſnjenja dla wo iſtrwoje woſtacz a ſa koſekom ſe- džicž dyrbi, dha tež kóždy na to ſkorži, ſo prawje ſtrowy njeje. S teho bo hízom poſože, ſo ta ſla para wo iſtrwoje jemu ſchłodži. Teho dla ſchtóz che ſtrowy woſtacz, tón hladaj na to, ſo by dýs a dýs woſnia wo iſtrwoje a we ſparnej komorzy wočinjal, ſo by ſka- ſeny loſt psches ſtrowy bo woſnuoſi. A temu ma bo hízheje pschispomniſz, ſo ſu želesne khaſle wo iſtrwoje abo w komorzy ſtrowoczi jara ſchłodne, doſelž bo psches tepjenje w nich loſt wuſuſhi. Po tajkim nje kupcze ſebi žane želesne, ale hornczerske khaſle; te burſke ſtare, taz naſchi woſhojo je mějachu, ſu te naj- lepshe!

Jan. O tak mudrje ty toſa prędujeſch! Hdyž by jedyn jenož moheļ po tym czinieſz.

Pschedž. Poſluchaj dale! Žadny měſaz njeje bóle ſtrachne ſa ſtrowoczi, hacž haperleja. Wona ma ſ wjetſchego ſy whole mokre a wěſkoſte wjedro. ſy whole a czopkota, deſhez a ſkónczka ſwéczenje bo pschéměnjuja. Te najbole hęzne khorſeſe a ſla ſy whole na c̄łowjeka pschindže. Několſi praja: Tu dyrbi ſo frej puſhacž, to pomha. Jenemu može to ſtrowe hęz a njech to czini, hdyž je bo prjedy lekarja wo radu woſprachał, druhemu pak to ſchłodži. Po tajkim někajki druhe ſo radži, psches czoj frej bo czifczi. Dyrbiſch mjeniuzj tydžen ſa ſobu kóždy wjeczor, prjedy hacž do koža bo lehniesch, mału khorſejowu kóži tolczenego rhabarbera abo kurelloweho bróſtpólvera woſacz. Wſchitke druhe tajke wěžy, kotrež w nowinach bo poruczeſa, nječo njeponhaju a ſu psches mēru drohe.

Jan. Tajki pôsver by ho mi lubiť, tón ho duschnje bjerje, hdyžha jedyn tón dostanje?

Pschedž. Tón dostanjesch w kôzdej haptýz. Po-
skuchaj dale! Hdyž je lubosna meja pschischka, by węsze
wjeſeſch. Ty tutón měhaz wutrobnje powitaſch, do-
kež nět ſemja ſwoju počnu pědnoscz ſjewi a w
ſelach a w koruschłach ſwoju ſahojaſu mýz, ale tež
ſwoj jéđ wotpoloži. W meji ſhoniſch, hač je twój
život nutſla ſtrowy abo hač w twojej krwi abo w
twojich koſczach žana khoroscz a žane počhilenje k tho-
roſczi ujeteczi. Želi ſo ſtrowy nječjuſesč, dha staraj
ſo, so bychu te ſasparne možn twojeho czeka k žiwjenju
wotuczile. Woſebje staraj ſo wo kožu ſwojeho ſi-
wota, ſo by ſo wona wot wſcheye nječiſtoſeſe pětnie
wurjedzita. Mjenujž koža twojeho žiwota ma
lute male džerki, ſotrychž ſo pót, podobny na paru,
wuejſiſteſiſe. Hdyž ſu tute džerki psches wſchelaku
nječiſtoſeſz, psches proch abo starý pót ſathkane, dha
níhdh njemožesč ſtrowy bhož. K ſtrowoſeſi ſkluscha-
to, ſo móže ſo člowiek derje poczicž. Pót to je
para, kotaž ſi krwě a ſe žiwota won dyrbí. Želi ſo
wona w žiwocze wostanje, naſtanje khoroscz. Teho dla
je nufne ſo kupač w czoplym ſcze, abo ſo myčz
po zylkym žiwocze ſi ſiukiej wodu, abo ſi lampherowym
ſpirituſhom. Psches to ſo koža wurjedzi a počhilenje
k wjele khorosczam móže ſo ſhubicž.

Jan. Schto pak tola ludžo ſebi wumyſla! Řek dha móže naſh jedyn to činicz, ſo kupač a ſ
wodu po zylkym žiwocze ſo myčz; hdy dha ma naſh
jedyn k temu ſhwile?

Pschedž. Maſch prawje, ale to ſo přeč njeſda,
ſo wjele ludži ſo wody boji, kaž čerta. Řek mało
jich je, kotiſiš ſo kóždy džen rjedža a myja, kaž ſo
ſkluscha? Nježelu, abo hdyž je ſchto na kſcheſisna abo
na kwaſ pscheproſcheny, dha to někak čini — ale
džekawych džen ſo mało na to myſli a thodži někotry
kaž ſwinjo njerjedzeny a njeſmyty zyliečki tydžen. Pschi tym ſo jemu pak proch a luth njerjad na život
ſhynje a ſ tym ſo, kaž tež hdyž ſo ſchto poczi, kožowe
džerki ſathkaju. Po tajkim, ſchto, che khorosczam
wobarcz, tón njech ſo myče a ſeli móžno, kupa a
wón ſhoni, ſak ſtrowe to je!

Jan. Ty džiwnu radu wudželesč!

Pschedž. Wopomí, wujo, ja to nječinju,
ale mudri lekarjo to ſebi žadaju. — Na meju ſež-
huje junij abo róžovník. Budž wjeſeſch, ſo czopky

powětr duje a ſkónečko rjenje ſhwęczi. Ty wó jſtwje
tepicz njeſtrjebasch, ſo by ſo ſhrel: ſkónečko a czopky
powětr tebie hręſetej a ſ tym ty wjele dobudžesč. W
lécze tež njeſtrjebasch tak wjele jéſz kaž w ſymje,
pschetož wſchitka jéđ po prawym k temu ſkuži, ſo
by uſna czopkota w žiwocze naſtala a kraj ſo czopka
džerzata. Tutu czopkotu w lécze czopké wjedro ſhotuje
a po tajkim počoju jéđze mjenje trjebasch, hač w ſy-
mje. Želi ſo w lécze wjele jéſh, budžesč lohko
ſthoritz. Pschetož ſchtož wjele je, to žoldk a život
njemožetaſ ſuſeſz, a wón ſo ſkaſh.

Jan. W lécze, hdyž ſym prawje džekal a druhy, hdyž ſym na polu džekal, jéđz kraſniſch ſkodži, hač wokoło poſtniz, hdyž wó jſtwje ſedžu a pschadu.

Pschedž. To wſchal je wérno a ty czeſke
jéđze njeſeſch, ale tajke, kotrež ſo lohž ſneſzu. Po
prawym ſ tym niejo njech ſo prajicž, hač ſ noweho
to, ſchtož hižom prajene je: budž ſdžeržliwy w jéđzi
a w piczu; njejeſ ſwazy hač ſebi trjeba je a njepiſ
a nježlokaſ do ſo paſenzowu ſuču, dha budžesč wjele
khorosczam wobarcz.

Schtož pak je ſo wot junija prajiko, to tež
wot juliija placiž. W pražniku hlaſ je horzota wulka.
Hdyž tu w jéđzi a w piczu měru njedžeržiſch, ſthorizſ
rucze. Beženje abo cholera na tebie pschindze.

Jan. Schto pak mam činicž, hdyž je jara
horzo a ſo mi picz ſeſhe?

Pschedž. Njeſpi, hdyž tebi jara czopko je a
hdyž ſo prawje pschepoczik ſy. Pschi rožku ſyčenju
abo pschi domlhowanju a hdyž ſy zyliečki džen w
počze ſwojeho woblicza džekal, dha njeſpi žanu wodu,
ani žane mloko, ani nicž teho runja. Budž ſdžerž-
liwy w tym, wſmi ſebi ſapku abo ſchleicžku paſenzo
— niž wjele na dobo, abo ſup ſebi natron bicarboni-
cum w haptýz, a ſmęſhej příku do wody a piſ tu,
hdyž ſo wjazy njeſciſch. Pschi tym ſupaj ſo,
abo ſmyj ſo ranu a wjeczor ſe ſymnej wodu. Hdyž
pak ſthorizſ, ſo beženje abo wróćenje na tebie pschindze,
dha poſeſzel hnydom k lekarjej, hewaſ moſko ſ teho
cholera abo cholera naſtač a to je ſtrachna khoroscz,
kotaž móže ſa čaſ ſeſtrzych dnjow tebie moricž.

Jan. Cholera, kaž ſym ſkyschal, ſo k nam
pschiblijuje; njeje dha pscheciſiwo njej žana pomozna węž?

Pschedž. Žana, kiba ta, ſo ſo čiſtý džer-
žiſch, čiſtý powětr wó jſtwje a w ſparnej komorje wuži-
waſch a ſdžeržliwy ſy w jéđzi a w piczu. — Schtož

je wot julija šo prajito, to ma šo tež wot augusta a septembra prajicj. — Měščenjo, hdyž ſu bohaczi a czi ſami, kotrychž powołanie nufuje, ſo wjele wo jſtwe ſedzicž maju, ſo w augustu a septembru do kupjelow podadza, abo do zufby ſapuczuja, ſo bychú ſo ſa ſwoju ſtrowoſc̄ ſtarali. Wjeſny bur paſ ma w tym čaſu doſč džeka na polach a na lekach a hižom ſi tym ſa ſwoju ſtrowoſc̄ ſo ſtar; pſchetoz ničo ſtrowiſche njeje, dyžli burske dželo. Ale ſtaraj ſo kóždy tež ſa ſwoju dusku a hladaj ſo, ſo njeby brjuch jeho Bóh był; budž kóždy měrny, ſdžeržliwy, dželawy, cjiſty a pózeciwu we zyklum ſwojim žiweſnu, a wón budże ſo dobreje ſtrowoſcze ſwojeſeliz.

Jan. Wot Michała do hód ſo paſ ſky čaſ ſaſo ſapocžina!

Pſchedž. W oktobru ſemja wam ſtrowe plodы ſkiej, ſad, winowu ſicj, bérnu, rēpu, kaſ a druhé warjenje, kotrejuž Bóh tón knies je narosz dák! Te wſchitke ſu ſtrowe, jeli ſo po měrje je wužiwaſch! Najwjaſy zhroby člowiſkemu živořej ſkiej: mjaſo, jeja, khleb a hróch. So by je ſoldk ſnjeſk, dyrbja paſ wſchitke jéđe, kaž to kóžda hospoſa wě, ſi ſiſakom, ſe ſelu, ſi zokorom abo ſi tucžnym ſačinjene bycz. Bérny a warjenja njeſtu tak ſtrowe kaž khleb, mjaſo, jeja a ſad. Najſtrowiſcha jéđz paſ je mloko — to ženje njeſchodzi a najbóle ſycej a živi.

Jan. Haj! ty móžesč to derje prajicj; ale hdy by jenož kóždy to mél! kaž dha móže ſebi khudy mjaſo ſupicj a jeſka waricj a mloko pić? Wón dyrbji ſpokojom bycz, hdyž jenož kóždy džen Boži khleb ma a bérny, kotrež husto doſč ſuſhe jéſcz dyrbji!

Pſchedž. To by wſchitko jara derje móžno bylo, hdyž jenož naſhi lubi dželawi ludžo njebychú tak wjele palenža pili. Sa te pjeniſh, kotrež ſa tu njeſchwarnu jédoju tuſhu, kotaž cjeſko a dusku ſlaſh, wudawaju, bychú ſebi móhli wjele ſtroweje jéđe kuſicj, kaž mloko, jeja a mjaſo.

Jan. Wſchal ſy prjedy prajit, ſo palenž je ſtrowy a nětk paſ na njón ſwarisč.

Pſchedž. Za njepraju, ſo dželawu muž pſchi cježlim džele njeſtrowy ſchleſčku palenža pić; ale wón jón niž po ſchleſčkach, ale po khanač do ſo lije — a to je niž jenož njeromomnje, ale tež hréch. Hdyž w novembru abo w naſymniku pſchi ſymnymi molnym wjedrje ſo wonka džeka, ničto dželaczerzej ſa ſko njevoſmje, hdyž ſi ſwacžinje kapku ſebi popſcheje.

Měſaz november je ſi wjetſcheho jara njeſtrowy, deſh- eziſkoſteho a moſtreho wjedra a kurjawy dla, kotaž tehdyn najbóle naſtanje. Teho dla ma ſo kóždy na ſedzbu bracž, ſo by ſo njenashymył. Do tuteho čaſa pada tež wjele kermuſchow a teho dla ma ſo kóždy hladacž, ſo njeby ſebi ſoldk ſi tykanzom a ſi druhej tucžnej njeſtrowej jéđu ſlaſh. Po kermuſchach maju ſekarjo husto najwjaſy činič, dokež ludžo njeſtu ſdžeržliwi byli.

Jan. Ma tebje tola. Chzeſh mi ſakaſacj, ſo njeſtroměm wjaſy na kermuſchu khodzicj; ty by paſ tola njeſtrowej člowiſek. Žadyn rjeniſchi čaſ ſa zyke lěto njeje, hacž kermuſchym!

Pſchedž. Žadyn paſ njeje ſtrachniſchi ſa ſtrowoſc̄ hacž tón, dokež ludžo ſi jéđu a ſi pićjom ſo na ſedzbu njebyjeru. Teho dla hlaſ! wopomn, hdyž na kermuſchu khodzisč, ſo ſebi brjuch a ſoldk njeſtrowej ſtrachniſchi. Wulicžene je, ſo w novembru a w februaru najwjaſy člowiſekow wumrje. Dezembra ſo bojecz njeſtrowej ſtrachniſchi, tón tak ſky njeje, kaž november a februar ſtaj. Sa- džerž ſo jenož tak, kaž je wjele krócz prajene, cjiſty, pózeciwu, ſdžeržliwy a wužiwaſh čerſtvoſh powětr — dha budžesč wjeſzeli a ſtrowe hody ſtrocžicj. Bože dže- czo paſ wobradž tebi a wſchitkim twojim lubym dobru ſtrowoſc̄ — dha, jeli ſo Bóh ſeſze a my žiwi ſmy, ſtrowi a wjeſzeli to lube nowe lěto naſtupimy. Bože mie! —

4.

Khežor japanski mějeſche wjele nozow ſa ſobu jedyn a tón ſamy ſón. Wokolo poſkroby jemu ſo dži- jesče, ſo tsi myſche pſches jeho poſkrobcjo kaža, a jena bě jara tucžna, druhá jara ſuſha, tſecja paſ ſlepa. Tute ſony khežorej wjele ſtaroſcze činiſachu, tak ſo bě poſkroby njeſtrowy. Wſchitkach ſwojich radžiczelow a mudrych, kotaž w kraju běchu, ſlaſh wón ſi ſebi, ſo bychú jemu te ſony wuſožili. Ničto paſ to nje- mo- ſeſche dokonjeſc. Ma poſkroby bě ſo něchtó dopomniſ, ſo je bjes woſakami jedyn, tſi ſo na to wuſtej. Tón woſak bu tež pſched khežora wjedzeny, njeſtrowej ſeſche ſebi paſ khežorej prajicj, ſchto te ſony na ſebi maju a to niž prjedy, hacž ſo jemu krute ſluſjenje njebe ſtaſo, ſo ſo jemu žana ſchłoda njeſtanje, njech to wuſoženje wuſanje kaž chze. Taſo khežor woſakej

þlubik bě, so móže bjes bojoscze rheycez, praji tón:
ta tuczna mysh, to su radziczeljo o sružobnizy wascheje
khezorskeje majestoscze; ta suh. mysh — to su waſchi
poddani — to je waſch iud, a ta ſlepa, to je waſcha
majestoscž ſama. ſea to je khezor japanski dolho w
hlebokich myſlach ſedzak a ſebi te ſony pſchemyskli,

5.

Hdyž ſtaj dwaj wo jſtwje, jedyn je mudry a
druhi hlypy, a hdyž mudry ſe jſtwy dže, ſchtó dha
nutſka wotſanje, prasheſte ſo ſchewſti hólz ſwojeho
miſchtra. Nô hlypy czlowiecze, praji miſchtr, tehdy
tón hlypy nutſka wotſanje. Bože mje, rjeknu na to
tón hólz, ſtaji ſebi ſwoju čapku, wotczini durje a
džesche ſe jſtwy.

6.

Prynz Vjedrich Augustenburgſki.

Konſha protyla je ſwojim lubym cztarjam
wójnū w Schleswig-Holſteinje wopisala a tež pſchi-
činu (winu) teje ſameje roſestajila. Wójna ſ třebami
a mječzemi drje je ſkönčena, ale wójna ſ pjerom traje

hifcheze dale. Pruski kral je Lauenburg doſtat a
ſwojemu ſobuwojowarzej, rakuſkomu khezorej, pěknú
hromadu pjenjes dat; Schleswig je wot Pruzow a
Holſtein wot Nakuschanow wobſhadzený, ale na kak

dolho, to nicto njevč. Vjes tym čjaka hisčeže psčež w dobrej nadžiji prynz Bžedrich s Augustenburga na trón, kotrž hče jako Bžedrich VIII., wójwoda Schleswigholsteinskij, nastupicž. Skoro po zjelych Němzach hjo dwé lécje sa njoho rycza a pišaja a tež schleswigholsteinszj wobydlerjo žu sa njoho, s wissacjom počnóznych Schleswigisch, kotriž hzedja swojeje danskeje narodnoće dla rad sažnj Danskej pschipokasani býcž. Njech je někto kaž hče, njech Schleswig-Holstein prynze Bžedrichie pschipaduje abo drugemu němskemu knjezerzej (derje, so my Šerbjio to wuzinječ njetriebam!), čjemuž naschim Šerbiam tola hisčeže spomnjenego wočakowarja wójwodskoho tróna we wobrasu psched wočzi stajicž a štrótko joho živjenje wopomnieč.

Prynz Bžedrich Khrystian August narodzi žo 6. julija 1829. Seho starschej běstaj wójwoda Khrystian Karl Bžedrich August se Schleswig-Holstein-Sonderburg-Augustenburga a wójwodowa Louisa Sofija rodžena hrabina Danestiold-Samsöe. Wot 11. septembra 1856 je wón w mandželstwje s Adelheidu Viktoriu Amaliu Louisu Mariju Konstanzu (rodž. 1835), džovku njeboh wjercha Hohenlohe-Langenburg, s kotrejž ma hjo džecži. Wón wojowasche se swoim nanom w přenje wojniwo Schleswig-Holstein 1848—50, wočekje w bitwje pola Fdstedta, hdež bu Schleswig-Holsteinskim psches wschelake njesbožowne pschipady a hnadj psches ſlu wolu wyschfa Wyneczeni pschi generalstabje wěste dobýče wutorhnen. Na to bu prynz a druh s jeho žwójby s Danskeje wupokasany a bě jako kralovski pruski major à la suite přenjeho pěšeho garderegimenta na swoim hrožje Dusfu (Dößig) w Delnej Sujiz živý. W čožku požlentjeje wojny pschebywasche wón hufio w Kielu, hdež jeho kaž w drugich holsteinskich městach psčež jara witač.

7.

Bitwa pola Waterloo.

Napoleon I. bu pola Lipška sbity, dyrbješče žo 4. apryla 1814 swojeho tróna wotřez a dosta wot sienoczenych móznařow italsku ſupu Elba jako wobſedzeniwo pschipokasanu s lětnymi dokhodami dweju milijonow nortow; tež ſmědžesche 4000 swojeje ſwérneje gardy pschi ſedi měč. Kongrež knjezerjow we Winje dyrbješče nowy porjad poſtajicž. A hdyž žo tam

hisčeže waranghu wo kraleſtwa a kraje, a hdyž na franzowski trón pmořanž kral Ludwik XVIII. i spokojnoće ſwojich poddanow ſieknjexesche, ſpyta Napoleon I. hisčeže jedyn króz ſwoje ſdvo a bě runje wobbezane ſeto pokstaletny jubilej wažnych dnjow iohho pschewinjenja. S džewjeczimi ſtami ſwojich ſwérnych pschijedže wón 1. měrza 1815 po morju na franzowske hřiohi a rospózka powołanjo k ludej, počne rjanyh ſklubjenjow. Lud jomu pschipadowasche a tež woſazy, haj bórsh tež generalojo. Duž czechu kral Ludwik XVIII. do Genta a Napoleon czechyſe do khězorskoho hrodu w Parisu 20. měrza a ſapocža knjeſtvo 100 dnjow. Džekaczerjo žadachu třelby a lud žam ſo ſtara arméju pojetſtſicž. Ale ſděkana ſrijedzna kláſta ſudu jomu doſež njevěrjeſe, tak ſo móžeſe žo wón jenož na wójsko d niſti lud ſpusčejecž. Pruski generalej Blücher a Gneisenau radžeſtaj Napoleon, kotrohož kongrež psched na khlwilnym roſendzenjom ſa ſbězkarja a ſchłodníka wuprají, bórsh ſ pruski wójskom pschimacž, ale Rakuschenjo a Rúžowje požlučachu na řadu Schwarzenberga, ſo dyrbi žo předh wulfe wójsko ſhromadzicž, kž ma Napoleon ſ pschemozu hakle w juniju nadběhowacž. Prjedy hacž běchu ſjenoczeni móznařo ſwoje poł milijona wojakow pschihotowali, wali žo Napoleon do nětčiſehe Belgiskeje, ſo by tam najprjedy Pruski w pod Blücherom ſbit a potom jendželsku arméju, w kotrejž bě wjele ſapaczenych němskich dobromólnikow. Tola Napoleon njeſeſe ſe pschi wſchitkim prázowanju wjazy hacž 130,000 muži pschečiwo Blücherej a Wellingtonej wjescz a móžeſe k tomu jenož 30,000 starých wojakow pschi Rajnje pschečiwo Rakuschanam a Rúžam ſtajicž. Blücher a Wellington mjeſtaj nimale junfróz wjazy wojakow a kanonow. Napoleon nadžiſeſe ſo jenož psches pschekhwatanjo Blüchera a potom Wellingtona pschewinycž. Spocžat k bě ſa Fransowſow dobrý; 16. junija bu trochu pschekhwatanž Blücher, ſotromuž bě Wellington ſa tónu džen 20,000 muži k pomoz ſlubil, ale njeſpózlač, pola Vigny ſbit a žam ranjenh; tež pschečiwoje ſe general Než derje wójskej Wellingtona pola Quatrebras, hdež rycerſki wójwoda Wylem Braunschweigſki wumrje. Tola Gneisenau w generalstabje Blüchera radžeſe mudrje, ſo dyrbi Blücher Wellingtonej blisko wostacž. Šhromadnje dyrbjeſe ſchłoda waporsiedzana býcž. Gneisenau wjedžesche wójsko wróćo po malých wúſtich puczach a niz po droſy do Namura. Na tónle naj-

krétschi pucz ſej Napoleon ujemyslesche. Hdyž wón na druhí džen pschipoldnju generalej Grouchy (wupraj: Gruschi) porucnosć da, ſa Pruhami khwatač, počasa jeho do Namura, bjes tym ſo běchu ſo čile hžo ſadý Wavrea poſtajili. Wróčzenjo Gneisenaua dopomih ſe dobhežu pola Waterloo. W nož hſchęze wuradži Gneisenau ſ Blücherom dalische ſtruklowanie. Pruhowje drje běchu 12,000 muži, bjes nimi 400 wñſkow a 21 kanonow pola Vigny ſhubili a Napoleon jenož 8,000, tola tón ſo njedě ſa Pruhami puſčezíl a ſ tomu Grouchya na wopacžnu ſtronu poſkak; ſ tym woſkabi ſo wo 32,000 muži, bjes tym ſo ſo 17. junija Bülow ſe ſwojim wójskom ſ Blücherej pschiblizi.

Blücher a Gneisenau dashtaj 17. junija kom-džazemu Wellingtonej ſtěwo, ſo čhetaj ſe njemu ſtořeži hac̄ runje běchu pucze deſchęza dla jara hubjene a ieu wójsko ſeſkabjene. Dopolduja 17. dasche ſo Blücher Wellingtona praschęz, hac̄ čhe wón Napoleona pschimacz, hdyž ſo Pruhovo ſ nim ſjenocž. Wellington do teho ſwoli a poſtaji ſo pola Waterloo, hdyž čhe ſo wobaracž, jeli mož ſo na 25,000 Pruhow ſ pomož ſpuschęz; bjes tajkeje pomož čhe Brüssel Franzowſam pschepodacž a ſo do Antwerpenu ſczahmęz. Ale wón ſham, kotrejuž tež Blücher bóřh njewot-mořvi, ujeshromadži ſwoje zhlé wójsko. Wokolo počnož Wellington ſaſy ſo praschęze a nětko wotmořvi Blücher, psches dželby Thielemanna a Bülowa poſylnjenh: „Ja pschimdu ſ zhlém ſwojim wójskom, a hdyž Napoleon 18. naj njepſchima, čhemoi jeho 19. ſamaj pschimacz.

W nož ſ 18. pschihotowa Gneisenau wſcho ſ wotendženju wójska do Waterloo. Wón czechneſche, pscheczivo poſtajenju Wellingtona, na najkrótskim puczu ſ njemu a do kribjeta njepſchęzelow; bjes toho budžesche Napoleon Wellingtona pola Waterloo ſmijat. So by Wellingtona ſpokoſit, poſkla Gneisenau naj-predy dželbu 18,000 pod Zietenom ſ njemu. Poſtajenje wſchędruhých dželbow Gneisenaua bě tajke, ſo móžesche Napoleona ſbicž a niz kaž Wellington jenož ſo jeho wobaracž. Napoleon myſlesche, ſo Pruhovo po bitvoje pola Vigny ſ Rajuej čekaja, a komdžesche ſo 17., pschęz na Paris myſlo, tak čhe tam ſwojich njepſchęzelow wotſtronicz; jenož 6000 muži poſkla wón ſa Blücherom a ſ temu na wopacžnym puczu, a wjeſelesche ſo, ſo móže bóřh tež Wellingtona ſbicž. Pruhowje pak běchu 10 hodžinow do předka, hdyž Napoleon pořeži, ſo ma Grouchy ſ 33,000 mužemi a 98 kanonami ſa Pruhami khwatač a jich „do Rajna ežiňmež.“ Grouchy ſčini Napoleona ſedžbneho, ſo je na puczu do Namura jeho zhlá móz ſa pschichodnu bitvu Napoleona ſhubjena, ale ton hněwny pschi tym wosta, ſo ma ſo Blücher poſtač. Popoldnju wotendže Grouchy a jeho wójsko woſkabny pschi deſchęzowym wjedrje; wjeſor bě wón wot Pruhow 6 hodžinow ſdaleny. Bjes tym czechneſche Napoleon ſ 72,500 mužemi a 240 kanonami psches Quatrebas ſ Brüssellej. Wjeſor w ſedmich 17. junija bě wón prěni, kž do dwora La-Belle-Alliance pschijeha, kotrejž na hórzy leži. Wón widžesche wot tudy na hórkach pola Waterloo w ſcherokej liniji Wellingtona a wjeſelesche ſo, ſo móže jeho naſajtra pschewinęz; to pak njemějeſche ſa móžnoſcž, ſo mož Blücher ſ Wellingtonci pschirahęz a wón ſham bjes dwě wójszy pschicž, ſ kotrejuž bě kózde woſebje tak ſhlyne kaž jeho. To bě jeho ſahubny ſmóř! Pola Waterloo, hdyž bě ſkowna kwartira, mějeſche Wellington 67,000 muži a 150 kanonow ſtejo. Pucze, kotrej běchu hžo předy pschimokane, bučku hſchęze hóřſche, dokelž zhlí nōz ſo deſchęz lijeſche, tak ſo móžachu kanonu a wosy ſedom wujeež. Toho dla móžesche Napoleon 18. junija hakle pschipoldnju pschimacz, 25 minutow psched dwanacžimi. Spěſhnije počza ſo tſeleč na zhlém ſtruklowanju wot Goumont hac̄ do Papelotte. W jenej čhyſche ſo Napoleon na ſrje-điſnu armeje Wellingtona walicž. Na hórzy, hdyž běchu jemu blidko a ſtok ſ dwora pschinjeſli, ſedžesche

Napoleon a móžesche wscho pschewidzecz. W jenej wuhlada pola Saint Lambertta psches dalokohlad ežejodh so bližiež a spósnia w nich Brusow; tola myhli, so je jich jenož mało pod Bülowom a so so Blücher něhdze s Grouchyom bje. Swoim ludjom njepraji wón ničo, haj wudawasche, so so Grouchy bliži. Potajne powoka nětko psches póšlow Grouchy na pomož, ale tón bě 6 hodžinow sdalený, bjes tym so bě Bülow jenož 7000 kroczeli. Tak miny so pol hodžinym bjes nadběhowanja na Wellingtona. Potom pak khwatasche Napoleon, so by Wellingtona pschewink, předh hacž by Bülow pschiczhanyk. Na pol dweju nadpadowasche wón hórk, s kotryhž jeho Wellingtonowe wójsko wotrasy. Psches tón wotražený nadpad shubi Napoleon 5000 muži a bjes nimi 2000 jatych. Wellingtonowe kanony a bodaki (ba-jonety) pschinjezechu Napoleona do mjetřenizy. Wsché možy so napinaja; Napoleon wě, so so tu jedna wo franzowski trón a kniejsiwo w Europje. Napoleonowi jěsdni wustawaju w stajných nadpadach. Napoleon čze wjes La Haye dobycz. Tele lěwe kschidlo Wellingtona je šlabasche; na tejle stronje ma so pruska pomož wočakowacž, na tejle stronje móže pak tež Grouchy so wróćicž. Teli Franzowsojo La Haye dobudu, je sjenoczenje pruskeje pomožy s Wellingtonom wotřesnijene. Wołoko schtyrjoch smózni so maršhal Ney dwora La Haye Sainte a kubka Hougoumont, schtož wobojе psched předzisnu Wellingtona leži. Wellington je hízo wjèle czerpil psches nadpady, wobejje psches pschemóznu franzowsku artilleriju; tež jeho bataillonu su pschezys rědſche. W tajkej nush skorži Wellington: Za bych čhyk, so by wjeczor był abo Brusowje pschischli. Na drosy i Brüsselj rjadyje Wellington našpjetne czechnjenje; tam su tež cze-kanzojo a ranjeni. Posdžischo dhžli Napoleon bě Wellington wo pschiblizenju Brusow shonič; tola wjedzesche wón wo Blücheru hízo na pol třioch. Pschetoz niz jeno Bülow, ale zyla pruska armeja so bližesche. — Nano sahe 18. junija bě so Blücher s khoreho koža na konja synyl. Lěkarjo čhykhu hisczeje junu joho smječenž namasačz; ale wón praji: Wostajeze to; hacž dženž balsamirowany abo njebalساميروانی do druheho kweta du, budže drje wscho jene. Hdyž wón widzesche, - kajki pucz běchu sliwki pschihotowale a lak bě njebjio hisczeje polne deshcza, rjekny wjesele: To su naschi pomoznizh pola Kaz-

bacha. Pschi wschich boloscjach ſedzesche wón kruče na konju; wón jěchasehe pschi přenich rjádach swojego wójska a wólasche: Do předka, džecz! We Wavre bě droha psches woheň faraczena a poboczne pucze dyrbjachu so pytacz. S tym skomđzi so čaz, a hisczeje biele psches njekhodne njerune drohi, napjate rěti, wuzlobimy polne wody. Pschi fastupjenju do hukubolohho pucza pola Saint Lambert prozują so wojazy, psches bloto a luže pschelęcž, a pschi wotebje-razych mozach mortkotaža woni: Njendze wjazh, to je njemózne. „Džecz, ryči i nim pschikhwatazhy Blücher, my dyrbimy do předka; praji drje so, so njendze, ale hicž dyrbí; ja hym ſlubil, ſchischicze? Why tola njechacze, so bych ſkovo ſkamal?“ To wón tak nutrnje a mózne prajesche, so wošlabjeni ſazh wožitichu a kanony dale wjesech. Žadyn druhí njemohl tak na wójsko ſtukowacž. Wellington ſezelesche pôšla ſa pôškom i Blücherej wo pomož. Wotmokwjenjo bě, so dyrbí so mužnje džerzecž, doníž pruske kanony nje-pschindu, bjes nich njemóže so pschimacž. Ale borsy po schtyrjoch fahrimaja přenje pruske kanony s hórkow pola Saint Lambert: Wjetšina Brusow je hisczeje w hukubokim puczu a mało kanonow na runinje, ale Blücher njemóže so dleje ſdjerzecž; wón widži stajne nadpady franzowskich jěsnich na Wellingtona a čze s praskanjom Franzowson traschicž a Wellingtona poſhlnicž. Krótko po třioch mjeſeche Napoleon wěſtoseč, so je niz jeno Bülow, ale so je zyla pruske wójsko dženž předh pola Wavrea ſtalo, ale wón bě wot tam tež kanony ſkyschal a ménjesche, so tam Grouchy Blüchera wotdžeržuje. Tola s Grouchom bijesche so jenož Thielemann. Hdyž Blücher na pol pječizích nadpadowacž pocza, dyrbjesche Napoleon ſwoju móz do dweju dželov rošbzelič; wón pôška Lobaua pschecžiwo Brusam a ham mjeſeche potom jeno 50,000 muži pschecžiwo Wellingtonej. Thielemann žadasche pomož napscheczo Grouchy, ale Blücher a Gneisenau dashtaj prajicž, so ma so po móžnosći wobaracž a so je pola njeju bitwa wazničha. Pschezys wjazh Brusow ſtupa do bitwy, pschezys wjazh pruskich kanonow hríma. Wołoko scheszeich bě Blücher s Bülowom Lobaua pola Planchenoit do ſady cžižnyk. Napoleon dyrbjesche tam tseczini ſwojich gardow i poſhlnjenju pôškacž, a tola bu ſpomnjenia wjaz wot džesacž pruskich bataillonow wsata. S nowa pschi-pôšlane gardy halie wotdobuchu wjaz ſazh; pschetoz

tam čjehu šo franzowſojo na drohn ſ Brüssela do Charleroy domoj ſzahnyč. Vjes tym běſtaj ſo Ney a Wellington dale bikoj a jara ſpróznomu wójsku Wellingtona bě hýzo čježko, nowe nadpadu Neha wotpokasacz; pschetož wone bě ſo hacž na 30,000 muži ſhubilo a wjetſcha polozja kanonow njeſkutko-waſche, dokelž na kanonirach pobračný. Nětk waſa Napoleon ſwoje požlenje djeſacž pschihotowaných gar-dowých bataillonow ſ požlenjemu nadpadej na Wellingtona, vjes La Haye Sainte a Goumontom. Wone nadběhuja hórk pola La Haye Sainte a cíznu tam Wellingtonowých. Tola njeporadži ſo nadpad gardow na ſriedzínu, tam ſu wot jendželskich gar-dow wotražene. Tež pola Goumonta ſu Franzowſoje wotpokasani. Prjedy hacž móže Ney ſ gardami nadpad na hórk wobnowicž, běchu Prúšowje wěz wučinili: džel wójska pod Zietenom bě psches Dhaiu pschischoł ſ lewomu kſhidku Wellingtona a pschimacze nadběhowaze gardy na prawej stronie a tute pruske batterije pluwachu wohén do prawizy thý, kž pod Nehom pola La Haye Sainte wojowachu, a tež do lewizy thý, kž ſo pod Lobauom wo wjež Blan-chenoit, wot Bülowa ſ nowa wſatu, ſylnje bijachu. Nětko khablaja gardy w bitwje ſ Bendželčjanami, ro-sendu ſo w džitwim čježanju ſ hórkow dele, Braunschweigſy pač widža ſadžiwani, ſo jich runje mózny njeſcheczel čježka! „Prúšowje tu ſu, Blücher tu je!“ Tele ſkowa ſlemichu mužnosce ſwěrnych gardow, ko-trež běchu dotal Grouchy wocžakowali. Wſchitko padasche pschi thymle nadpadje Blüchera; Bülow dobu Blan-chenoit ſ nowa; franzowske dželby Lobaua, Du-hesne a Muranda roſprochnu ſbite. Hdyž Wellington widži, ſo Napoleonowa armeja njeje wjazý ſtraſhna, da wón zyku liniju ſwojego wójska ſ dolho wobaraných hórkow ſ wulkemu nadpadej na Frantzowſo, wot Prúšow hýzo pschewinjených, do předka hiež. Tute wójsko njeſchindže wjazý ſ bitwje; pola La Belle Alliance dýrbjeſche ſastacž, dokelž franzowska armeja bě dawno ſahnata a wot ſahubjazoho Gneiſenaua pschecžhana. Wellington mějeshce psches zyky džen jenož 13,000 muži ſabithy a ranjenych, dželba Bülowa ſama pač psches 6000. Tak ſatraſhniye bu pola Blan-chenoit wojowane; tak waznje běchu Prúšowje ſobukutkowali, tak bě ſkowo derje djeržazh Blücher Wellingtona psched ſahinenjom ſakhowal. Napoleon wundže jeno psches ſkok ſ wosa ſajecju

psches Gneiſenaua. Vjes ſkobula a teſhala na konja ſkočiwiſchi khwatasche do Pariza. Wſchě kanony wo-stachu ſa njeſcheczelow a jenož ſchtwórcjina armeje ſo ſakhowa. To bě wulka a roſhudna bitwa pola Waterloo psched 50 létami!

W Parizu bě njeſpokojnoscež; krajnej ſomorje běſtej wojerſkoho knjeſtwa ſytej a čjyſtej lepſchú konſtituziju. Na jej žadosež wotrjeky ſo Napoleon tróna ſ lepſchomu ſwojoho ſyna Napoleona II. a cíe-kuſche ſam, hdyž ſo njeſcheczeljo Parizej bližachu, ſ morju do Rocheſta, ſo by ſo do Ameriki podaſ. W dowérje na jendželsku wulkomyſtnoscež, džeſche wón na jenu ſ jich ſodžow w pschifstawie. Ale jendželský tehdomni statnizy njeřejaču ſmilnoscež ſa ſpadnemu wojerſku wulkoscež. Na jendželskim brjoſy ſhoni Napoleon ſtraſhnu powjescž, ſo dýrbi jako jath na ſa-motnej kúpje St. Helena ſwoje živjenje wobſankuč. Podarmo protestiruju pschiplowa wón 18. oktobra na ſelenu a kruze wobſtražowaný a ſ mało pschecze-ſeni wobbaty mějeshce wón — nědhy hordy njeřerny khejor ſrudne živjenje, kotrež 5. meje 1821 ſkónči. Wón bu tam pohrjebaný, ale 1842 bu jeho popjeſ do Pariza pschewieseny, hdyž w jeho duchu nětk bra-trowý ſhyn Napoleon III. dale ſwětej mózny roſ-kaſuje!

M. H.

8. Wéryv podawſ ſe živjenja krajneho hrabje Ludwiga VIII. ſ Heſzen-Darmstadta.

Ludwig VIII., krajný hrabja heſenſti, běſte miloſciwý, prawdoſciwý wjerch, a Heſjojo mějachu jeho teho dla jara lubo, kaž wón to tež ſaſtuzeſe. W kraju wón na dobre počinku a pěkne waschnia, na prawdu a porjad džeržeſe.

Sa čzaſi jeho knjeſterwja jara huſto wulke čjřjodny ſyganow po kraju wokoło čjehachu, franhchu a ru-bjachu a wujebachu pschiwernych ludži, kotrež wſchelaku hlupoſcež blebzachu, a to woni a cíi hlupi ludžo „dobru wěrnoſcež prajcž“ mjenowachu. To wjerchha psche wſchu měru mfersaſche, a wón by jich radž ſ mozu psches mjeſh pschinjeſcež dał, hdyž by ſo to jeno ežinicž dał — pschetož buču woni ſ ranju ſ kraja

wubnaczi, dha jašo wot wjeczora do njeho pschiūdzechu. Bě to wopravdžita cžwila sa wschon kraju! — U tola běsche kraju hrabja wubjerny frēd wunamakal. Wón dawasche swojim fastojnikam pišacj, Zbyganow, kotsj buchu na někajkim njeprawym puczu abo pschi ūamym wuwjedzenju někajseje njeprawdoscze trjecheni, po poměrje jich sawinowanja khostacj abo do jastrow wotwjedowacj.

Takseje krutoscze dla bu kraju hrabja wot Zbyganow wulžu jara hidžen, a tuto hidženie ho hisczeje bóle powjetschesche, jako ho slědowazh podawł sta.

Kraju hrabja mějesche hród Kranichstein woszhebie radu, cžehož dla ho s wjetšcha kóždu lětu čaš do njeho pschežydi. Někto bě ho, jako wón runje w Kranichsteinu bydlesche, w tym kraju lězu, kiz k hrodej storkasche, wulka byla Zbyganow řežylila a cžerjesche s wulkej kyrobłoscju swoje snate dželo we wschej woszlosci. Jedyh s nich, a to wodžer zbleje cžrjodu, da pschi řekludnosci jeneho hermanka, w bliskoſci wotdžeržaneho, swojim porstam w dybsku jeneho kniesa po teho mošchnicžy vtacj. Tola tón knies Zbyganowu ruku njezapž popadže, jako chýsche runje mošchnicžu do wěstoscze pschinjescz, hōžez by psched paduchami wulhowana byla. — Na hermantku na pomozh njeprobrachowasche a knies zbyganski wysčk bu do jastwa tyknieny a psches stražnikow derje wobarnowan.

Jako kraju hrabja wo tym powjescz dosta, zo wón wulžu jara rošněwa. Wón spóšna, so je nusne, tutu rubježny a padušchny prak psches woszibith pschiklad do praweho stracha stajicj, a pschikala teho dla, popadjenemu paduchej po kruhym prawje proces na schiju swalici a jeho bě wscheje hnady na schibjenzu powižnyc. Tu by ſebi někto myſlicz mohl, so je s tym Zbyganam strach do statow ſajel, tak so ſu noſu na kribjet wſali a ho khěſe ruce ſ kraju podali. To pak zo njesta, pschetož najprijodžy běchu woni teho měnjenja, so je to jeno hole hroženje, kotrež ſo tola njedopjeli; jako pak bu jich nawjedowar wopravdze na schibjenzu powižnjeny a rapaki hižom pschiūdzechu, jemu swoje ſobuželenje wuprajicj, dha ſo ſe žaloſnej njemdroſci hukſho do ſeha nute ſežahných, a pschikahachu kraju hrabji krewawne wjeczenie, mjenujz, jeho ſatſelicj, hdyž po dotalnym waschiju psched wječzorom do Darmstadtta pojedze. So wón tehdh kóždu króž w přenim wosu ſedzi, jeho pschewod pak w druhim, to bě Zbyganam derje snate.

Tež w żolto-brunej koži Zbyganow teži druhdy dobrý czlowjek. Mjes tej cžrjodu, kotrež ſ wjeczenja kraju-hrabjowu ſmjerč wobſanku, běsche mlody, rjanh czlowjek, kotremuž ſo to tola wulka njeprawda bycž ſdasche, teho dobreho wjercha takle moricj. Wón bu po tajkim w Bozej ruzh na jenej stronje grāt jeho hnady a na druhim bočku grāt praweho ſaplaczenja. Rano ſahe pschitdze wón khwatajo do hrodu a žada ſ kraju hrabju ryczecj. To bu jemu ſ wopredka wot poſlužobnikow ſapowjedzene; jako pak wón na tym wobstejſe a to kraju hrabja ſhon, bu wón hnýdom psched njeho pusheženj.

Knjes kraju hrabja, pocza Zbygapi, ty (Zbyganjo mjenujz kóždemu „ty“ proja) wulku ſesbožu na pschežiwo džesch. Hejſo=li mi dowolisch, w twojim kraju wostacj, ſo tu ſchydlicz a ſo wot swojeju rukow džela po prawdze žiwig, dha móžu a chzu ja te bje w ot ſmierceje wumoz, kotrež eži dženža hisczeje ſ wěſtoscju hrošy!

S naſtrójenjom pschitomni dwórni knježa pschi tym na ſo poſladowachu, tola kraju hrabja, kotrež ſwoje ptaki ſnajesche a bě thch paduſchnych wěſczenjow tuteho praka dawno ſyty, teho rjaneho pachoka pak ſ radoſciu wobledžbowasche, rjekn: Ja derje wěm, ſo móžu, ſežze=li Boh tón Knjes, hisczeje dženža wunnrjecj, ale niz, dokelž th to prajisch; tola njecham eži twoju prôſtwu, hejſo=li je sprawna, njeuwiſlyſhanu wostajicj; ale kſhesčjanſtwo dyrbisich pschijecj a jako kſhesčjan žiwh bycž. Wostaj pak ſwoje hlupe wěſczenja, hewak přeli pónđe!

Zbygan kraju hrabji měrnje do woczow hladasche a tež runje tak měrnje džesche: Knjes kraju hrabja, njeſazpij moje ſłowa, dokelž ſy Zbygan. Wěſczenicj eži ja nochzu, ale chzu tebi wěrnoſcž prajicj. Th ſy węzera wodžerja naſcheje ſyty powižnycz dal. Wulka njeprawda to ujebe; ale ſyka cžrjoda, kotrež je ſo w hustym lězu pôdla drohi ſkhowala, je eži ſmjerč pschikahala, kotrež ſy ſ cžezka wuſidžesch, hejſo=li moje ſłowo ſazpijesch. Dženža wjeczor, hōžez th do města pojedzesch, budžesch ſatſeleny, tak wěrnje, hacž ja někli psched tobu ſteju!

Zbyganowa kħutnoſcž tola někto tež kraju hrabju do stracha staji. Pschi ſmyklenju tuteho luda ſo jemu to njemožne njeſdasche.

Hejſo=li ſy th wěrnoſcž ryczal a to ſo tak wupkaže, ſo mi woni ſa žiwenjem ſteja, dha chzu eži

ja twoju sprawnosc̄z bohače ſaplačic̄z, rječnū krajnū hrabja; tela dhrbič th wſchitko na drobnje wupo-wjedac̄, tak ſu woni ſwoju wēz ſebi wotryczęli, a dhrbič ſowle w hrodze woſtac̄, doniž zyła naleznosc̄z nimo njebudže. Na nicžim c̄zi pobrachowac̄ njedhrbi.

Na to won wſchitko hac̄ na najdrobnischo po-wjedasche, a bu potom do wēſteje a wſche teho derje wobarnowaneje iſtwy dowjedzeny, ſwēdkam tuteho roſ-ryczenja pak mjeſczenje pſchiporuc̄zene, a na to we wſchej czichosc̄i, tak ſo ničto nicžo wo tym njeptyn, wſchon trēbny pſchihot ſežinjeny.

Mjes tym, ſo bē to někto wſcho wobstarane, a w hrodze Kranichsteinu tak c̄zico wosta, jako by wſchitko w ſwic̄zenyh wſchēduch wobſtejenjac̄ bylo, jēchaſche jedyn krajnokrabjow adjutant do Darmstadta a po-ruczi we wſchej czichosc̄i doſzahazej liczbje dobrých wojaſow, ſo býchu pſched wjec̄zoram tón lēz wobſtipili a ſo býſe wſcheho nadpadowanja pſchezo bōle temu měſtejnej bližili, kotrež bē Zhygan jako tón fut poſnamenit, h̄dzež bē ſo ſnata zhyganska c̄rjeda ſkhowala a h̄dzež mordarjo na krajnem hrabju ſatachu.

K temu dhrbjachu jēſdni, w Kranichsteinu ſtejazh, ſa thmā wofomaj krajnem hrabje, h̄dž won wjec̄zor do Darmstadta pojeđie, po naſdala jēchač.

Jako na hrodze Kranichsteinu wózom biſeſhe, dha, kaž dotal, dwaj wofaj do Darmstadta jēžiſchtaj, toſa prěni, w kotreym hewak ſtajnje krajnū hrabja ſydasche, bē tón kročz proſduh a ſawischi w nim běchu dele puſchczeni, a w druhim ſedjeſche ſi tſjomi ſyluhy pſchewodžerjemi krajnū hrabja, derje wobronjeny.

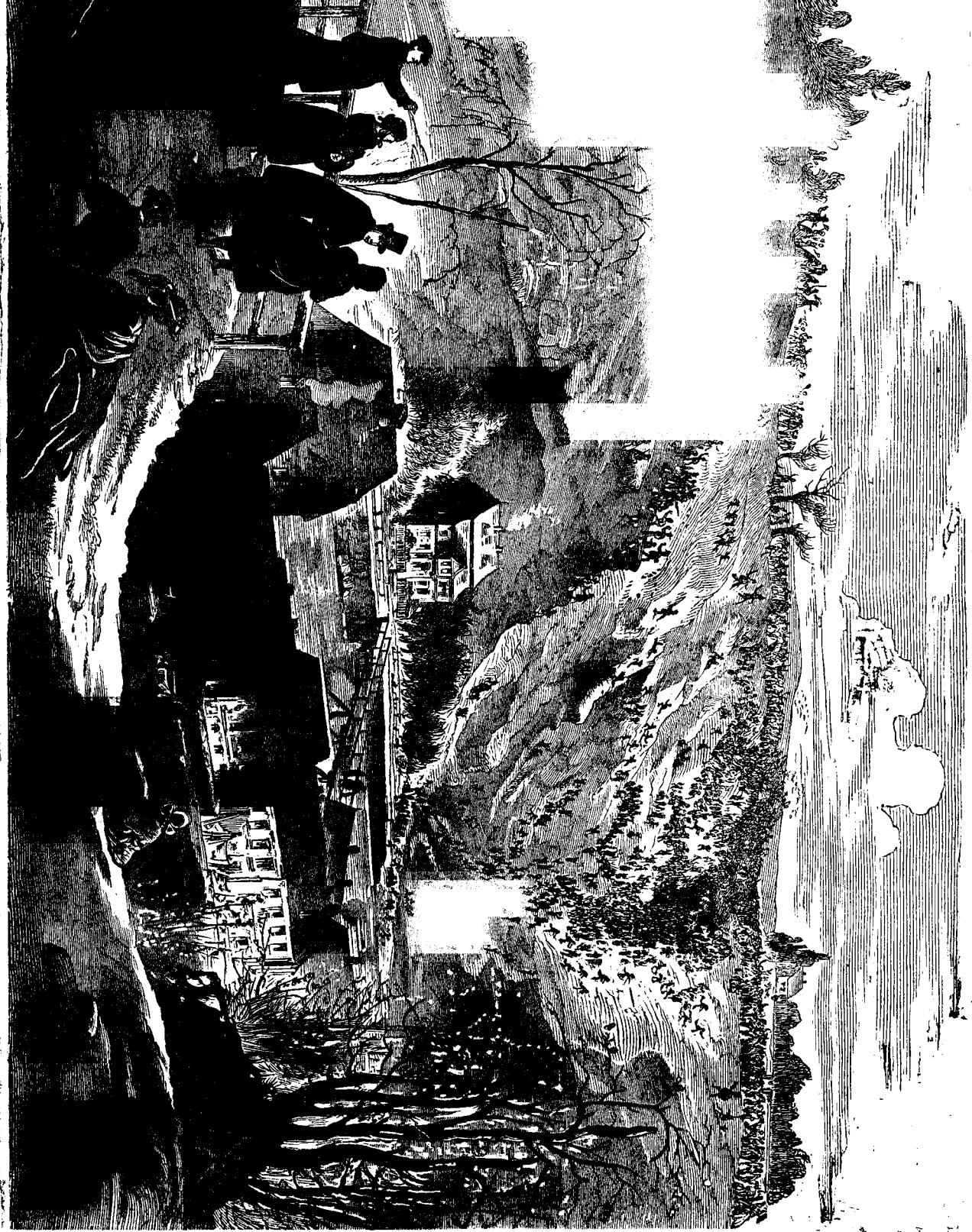
Jako prěni wós ſi temu měſtej pſchijědze, kotrež bē Zhygan poſnamenit, ſaſchrótola ſo w lēzu a ſchtyro Zhyganjo njezapž ſi njeho wulec̄zichu a ſwoje tſelby na wós wutſelichu. Kulli wofowe ſcženy pſchedreču a dokelž we wofu wſcho tak c̄zico wosta, da ſebi mordarjo myſlachi, ſo ſu ſwoj wotpoſlab dozplili a čzichu rucze ſaſo do lēha wróčzo c̄jeknyc̄; ale hižom běchu krajnū hrabja a jeho pſchewodžerjo ſi wofa won a ſa nimi; jēſdni ſi wětrowym ſpěchom pſchijěchachu, jako te ſchtyri wutſele ſaſhyschachu, wotſtipichu rucze ſi konjow a c̄jichac̄chu ſo do lēha, a c̄zi wojaſh, kiz běchu lēz wobſtipili, ſo ſi wulkej woſanju do njeho

walichu. Tu ſmjertnū strach Zhyganow nadpadje. Broſeje tu mužojo ſtejachu a mjes nimi c̄zi mordarjo a žadyn ſo njewobarasche, jako wojaſh ſich wſchitkých ſumachu.

Krajnū hrabja njebe hischeze tsi ſta kroczel do lēza nuts, dha wofa pſchi mōzuhm dubje ſtejo, pſche-tož ſi jeho nohomaj jedyn zhyganski hōležk hjeſtrachosciwje ſi mlodym pſhom hraſkasche. To džec̄zo ſo zble wo to njeſtarasche, ſchtož ſo wokoło njeho ſta, a wo c̄zimž tež ſi zyła hischeze žaneho ſapschijec̄za mēc̄ nje-možesche. Bē to jara rjane džec̄zo, a jako někto wo-jaſh jathych ſem pſchijewdzechu, dha ſo polaſa, ſo bē to džec̄zo naježiwiſcheho ſi thch mordarjow, kotsiž běchu runje krajnemu hrabji ſa žiwenjom ſtali, a ſo wono žanu mac̄ wjazh ujeměſeſhe. — ſapschijath wot po-dawkow tuteje hodžin, ſapschijath wot myſle na tajke ſpodžiwe wumoženje, kotrež bē ſo jemu pſches Bože miloſcziwe wodženje doſtało, — poſběhny won to džec̄zatko na ſwoju ruku, wokochesche je pſchijahajo, ſo čhe jemu nan a ſastarař býč, a ſo tak džakomny pſchec̄zivo Božeſ miloſczi ſa ſpodžiwe wumožene ži-wjenje wopokaſowac̄.

Mordarjow trjechi po najkruc̄zishim ſakonju derje ſaſkljene khostanje. Wouj buču wſchitzy ſchtyrjo na ſchibjenzu powiſnjeni. Drusy Zhyganjo pak buču pſches mjesy wucžerjeni ſi tym pſchipowjedzenjom, ſo kogdž Zhygan, tak rucze hac̄ na hessenski kraj wustupi, na měſce a bje wſcheje hnady na ſchibjenzu pſchitnje. To džec̄zatko pak da tón nadobny wjerch, ſebje ſameho tak kſchescžansky woblnježazy, derje wotčahnyc̄, ſtaroſciwje roſwucžowac̄, a jako běſhe ſkonečnje ſi dobremu muzej wotroſilo, poſtaſi jeho ſa hajnika teho ſameho lēſa, h̄dzež bē jeho prawy nan jeho dobroczeſej ſa žiwenjom ſtak.

Sſwojemu wumožerjej pak, temu młodemu Zhy-ganej, da won dobru kſchescžansku wucžbu wudželec̄, a jako bē tón ſwoju wěru poſnał a na to wutſchczeny, ſupi jemu krajnū hrabja w měſtac̄ku Gernſheim thěžu, dwór a pola. Tam ſo won ſaſhodi, woženi ſo ſi pěknej kſchescžanskej hōležku, wobbzěkasche ſwěru a pišnje ſwoju rolu, pocžesčzowanie a luboſcž ſwojich ſobucžlo-wjekow wuziwiſo hac̄ do ſwojego ſbóžneho ſkonečjenja.

Jejakulenje na Hrodziszczeju pola Budyschina.

Beli sy, luby cijtarjo w Budyschinje snaty, njetrjebam cji po prawym rofestajecj, shto ma podla stejazh wobras na hebi; to dzje je pohlad na zidowstki brjoh na scheye Sprjewje, pohlad s budyskeho hrodu na stare pochanske „hrodziszcze.“ Tez shudasch ham, kotry czaš leta ma so twojimaj wocjomaj pschedstajecj, sneh wiža hiscze na lisezaprósnych lekach a — wjele ludu so mjerovi na docež nachlym brjosy, shtož je tola sa lěto jeno junu tam widzecj, mjenujz jutrowniczku pschi jejakulenju.

Dutry wjehela so wschitke kscheczaniske ludy nad horiestacjom swojego sbóznika; wschelake jutrowne dary a hry pschenjezu to wjehelo s zyrkwe do kscheczaniskich domow a na kscheczaniske hona. Pola Sskowjanow połasuje so wjehelo na honach wožebje w hrach s jejemi; tak je n. psch. pola Polakow wokoło Krakowa rěkawka, pola Sserbow walkanje.

Walkanje jeji traje na hornjolužiskich pomjesach a wožebje w Delnjej Lužicy zlyh jutrowny tydzeni; pola Hródka a Komorova (Senftenberg) walkaja tez motrosczeni hólz a mužojo, wěso na wjetsczej, 6 kohezi dolhei a 3 scherokej walzy. Schtóž njevě, tak so walsa, tón poštuchaj! Walsa, koliža sa jejakulenje wuryje so s kopaczom do semje a je na delnim konzu hlobicha a schericha. Prěni sbuhrajer pschecji jene barbjene jejo dele. Szczehowazh cjni to hamo a pyta se swojim to deleka ležaze trjechicj, dokelž tak je won dobudze abo dostanje tola pjeniežek abo kroschik, wo kotryž so najbóle hraje. Schtóž trjechi, změ swoje jejo sahy s walki wsacj a tak husto sa tym trjechennym kuleč a pjeniežek dobywacj, doniz nimo njetrjechi. Nětko změ trjechenný swoje jejo we walzy na tajse město hadziej, hdzej so czechy trjechi, a tamnich sbozownych trjecher pschecji swoje jejo s nowa sa tamnym. Dějili wone nimo a njedotknje-li so deleka ležazoho, dha dyribi je won tez tam ležo wostajicj, hdzej je so kulis a tseči sbuhrajer pschindze na rjad. Tón kuli swoje jejo sa tymaj we walzy a cjni to tak dolho, hacj trjechi. Hdzej njetrjechi, dyribi wostupicj a sa nim szzechowazh kula. Tak so stanje, so druhy wjele jeji we walzy steji, kž moga trjechene byc, tak so so

jich s jenym klenjom wjazy trjechi a runje tak wjele pjeniežekow dobywa. Hdzej su skónčnje wschitke jeja sbuhražych we walzy, wošmje tón, kž je swoje najprěni dele pschecj, swoje najpredy won, so by je na druhe we walzy kulis, a tak po rjadu cji drusy. Wěso je pschi walkanje tez wjele pschihladowari.

Tajse walkanje su Sserbja snažb wjele stow lět na zidowstkim hrodziszcze (staroserbjsz: grodziszcze, s čohož je něčijschi Grodschen- abo Brodschenberg nastalo) dzerzeli. Wodziszcze tez budyszh Němzh a měscheczenjo poczachu spodobanje měcz we wopytowanju hrodziszczeja na jutrowniczku; cžim bôle, dokelž njewedzachu, hdzej móhli lépje a sabawnišcho swój jutrowny wulhod dzerzecj. W evangelskim dzěle zyrkwe s. Pětra mjenujz njemězachu Němzh do l. 1848 jutrowniczku pschipołdnju žane bože klužby; pschetož po starym prawje běsche w spomnjenym chrkwińskim dzěle herbske předowanje a spěw sa katholfsku wožadu. Duž sapocza so se spočatkem katholfskoho herbskeho myšhpora kózdy króz jutrowne harowaze wjehele na hrodziszczeju tez sa měscheczanow. Nětko hdzej je hrodziszcze rostwożene, so wjazy njewalka, ale podobne wjehelo pschihotuje so dzězom na wižathym lěwym brjosy Sprjewje. Schzedrimi Židowczenjo a Budyszczezenjo mjetaja abo kuleja wot 12.—3. hodziny jeja, zažty a druhe pječwo wot horjeka dele; deleka pak mjerovi so s dzězimi, kotrež „jeja, jeja!“ wołajo te dary sberaja a kója. Něschtožtuli slesci hacj do Sprjewje, ale hólčata njeboja so wody, su spěchni rybakojo. Někotry dzězci pscheczel rosdawa wjele pschi tymle jutrownym wjehelu na hrodziszcze. Hacj runje je wot l. 1848 boža klužba sa evangelskich Němzow pschipołdnju w zyrkwi s. Pětra, budze drje to sakorjenjene njewinowate herbstkoněmske jejakulenje (Gierschien) sa dzězci a iich pscheczelow hiscze dołho so wotbywacj.

M. H.

Esi dzězci sa jene, abo

spodžiwna pomoz w nufy.

Psched wjele lětami bydlesche w jenym wjetshim němšlim měscje kudy schewz, kotrežož čzemž po jeho kscheczaniskim mjenje Handrij mjenowacj. Samoženja

wón žaneho njemějše a schtož trjebashe, dyrbjeshe ſebi ſe ſamſymaj rukomaj ſaſkužic̄. A to ſo jemu tež c̄injefche, pſchetož wón mějefche pſchezo kruch džela a bě, Bohu budž džak, ſtrowy a džela ſwuczeny. Tež pomhasche jemu pſchi tym ſwēru jeho ſprózniwa mandželska Hanža a tak namakashtaj wobaj pſchi ſjenoczenej piłnoſci a pſchi ſwērnym džele ſwoje niſne wonpſchilidzenje. Ale jenož to a niž wjazy, a hdyž bě léto k ſwojemu kónzej, dha njewofsta žadyn ſbytk. Džeczi mějefchtaj hízom na doſez a tola njechafche baba pſchecatcz, jimaj pſchezo ſaſo wjazy do domu noſkyč. A c̄im wjazy iſch pſchinidze, c̄im pánischo dyrbjeschtaj Handrij a Hanža dželac̄, njechafchtaj wobaj ſe ſwojimi džeczimi tradacz. A tola njechafche napoſledku tež pſchi najpiłniſhim džele wjazy ani předy, ani ſady doſkahac̄, ale počza hufco niſa w domje byč a Handrij hladafše na Hanžu a Hanža na Handrija a bě na wobeju wobliczomaj hufco doſez c̄itacz to praſchenje: „ſchto ſeſze ſ teho byč?“ — Kaf stroži ſo teho dla pſchi tajſich wobſtejenjach Handrij, jako jemu jeho Hanža nehdý ſe ſrudnej wutrobu wofſewi, ſo pał baba bórſy ſaſo pſchinidze a jimaj to woſkme džeczo pſchinieſe! Mifchtr Handrij myſlesche ſebi tam a ſem, kaf by nowe pueže k dalischemu ſeſiwiencju wunamákał, ale tak jara, hač ſebi tež ſa tajſimi myſlesche, žane ſo jemu njewotewrichu. Napoſledku pſchinidze wón na tu myſl, jenemu pſchekupzej teho ſamſneho mięsta, kiz bě ſamoſity a pſchi tym bjes džeczi, to džeczatko, tak rucze, hač by ſo narodžiko, pſched durje poſožic̄. Wón wofſewi tutto ſwoje prijōdłwacze ſwojej žonje, kotrejž wutroba a maczerna luboſcz ſo dołko pſchecživo temu ſapjerasche. Napoſledku pał da ſo tola tež wona wot ſwojego muža naryžec̄, ſo do jeho rady ſwoli, woſebje, dokež njewidžesche, kaf dyrbjeschtaj ſo hewal ſ tak wjese džeczimi ſeſiwič.

Hanža pſtashe nětko, tak wjele hač móžno, pſched ludžimi to potajic̄, ſo bě ſamodruha. A to ſo ji tež poradži. Ale jako hodžina pſchinidze, ſo wona porodži, ač — kafte bě to džiwanje pola wobeju mandželskeju — Hanža porodži dwójnikow — hóležka a hóležku. Wobej dwé džeczji njechafchtaj wonaj tola temu pſchekupzej na ſchiju pojſmuc̄, ale čyžſchtaj jene wot njeju ſhovac̄, njewodžiſchtaj jenož — kotre. Hanža čyžſche rady teho hóležka ſhovac̄ a tež Handrija bolesche to, tuteho přejcz dac̄,

dokelž bě rjane a leſne džeczo; ale wón myſlesche ſebi, ſo budže hóležk temu pſchekupzej lubſchi, a ſo budže wón tuteho ſlerje k ſebi wſac̄ a jemu leſpſche wotczechinenje dac̄, dokelž móžesche hóležka bórſy w ſwojich hklamach trjebac̄. Tak bu wobsanknjene, teho hóležka pſchekupzej pſched durje poſožic̄.

Tako bě Handrij teho dla teho hóležka ſhovat, džesche wón najprjedy po babu a tuta bě wjefeka, jako wona w rukomaj Hanže hízom na ſwēt narođenu holęžku namaka. W pſchichodnej noz̄ ſhotowa ſo Handrij, jako bě 10 wotbiko, a pſchinjeſe hóležka, wot kotrehož čyžſche ſo dželic̄, najprjedy hiſčeze k Hanži, ſo by ſo poſledni kroč híſčeze na nadrah ſwojeje maczjerje wofſchewicz moħł. S boſoſcu we wutrobie a ſe ſłowami: „th ſy tola moj a wostanjesch moj“ — pſchepoda potom Hanža to ſube džecjo Handrijej, ſwojemu mujeſi, kiz je nětko derje ſawali a je potom pod ſwój pſtashez wſa a na to ſ nim k domej teho pſchekupza khwataſche. Tam bě wſho c̄icho a wón njeſtyschesche nižo, hiba myſlne ſkapanje ſwojeje ſamſneje wutroby. Nětko bě wón hízom na ſhodženkah, kiz k durjam pſchekupzowejſe khěze horje wjedžichu a chze tam na poſledni trjeſjen to džeczatko poſožic̄ — hlej dhā wotewrja ſo w tym ſamym wokomiknjenju durje a ſe ſłowami: „mam cze, ty člowjecze“, doſahnje jeho tón pſchekupz ſa khornar pſtashez. Handrij njewodžiſche, kaf ſo jemu ſta a tón pſchekupz njewostaji jemu tež c̄aſ, ſebi dołko ſa tym myſlic̄, ale tykn jemu ſ tými ſłowami: „čyžſch twojego pſhemienka na měſce ſaſo ſobu wſac̄, abo dyrbu cze k derje ſaſkuženemu poſhōſtanju wytchnoſci pſchepodac̄?“ — wačoz pod pažu, w kotrejž — nowonarodžene džeczatko ſchręćeſche. Ta węz mějefche ſo mijenijzh takle. Tón ſamý wjeczor bě hízom nechtó druhí Handrijej do předy pſchischoł a bě poł hodžiny předy jeho pſchinidzenja to ſame ſeſinik, ſchtož čyžſche Handrij c̄inic̄ a bě temu pſchekupzej jene nowonarodžene džeczatko pſched durje poſožit. Tamny pſchekupz bě bórſy na to domoj pſchischoł, bě to džeczo namakał a je ſběhnył a ſo ſ nim ſa khězne durje ſtupiš, dokelž ſo nadžiſche, ſo tón, kiz bě to džeczo wupoſožit, ſnadno ſaſo pſchinidze, ſo by poſladał, hač je ſběhnyjene. Tako bě wón nehdže poł hodžiny ſady durjow kaſał, pſchinidze Handrij, kiz čyžſche ſwoje džeczo wupoſožic̄. Ale předy, hač mějefche k temu c̄aſa, bě

jemu tón pschekupz hížom s hornými škowami a se
wšchelatim ſallivanjom to zúſe džeczo pod pažu ſu-
nyk a bě jemu na to durje psched nošom ſaprashnýk.
Kaž ſe ſymnej wodu woblaty ſtejſe Hanđrij nětko
psched durjemi teho pschekupza a njewjedžiſche, ſchto ſa-
počecz. Dyrbjeſche wón to zúſe džeczatko přječ
cijžnýz, abo je wo pření lepſhi kamenj rěſnýz? Ne,
to njepršída jemu jeho ſwědomnje. Nicžo njewosta
jemu teho dla napoſledku wýſche, hacž ſo pod kóždu
pažu jene džeczo wsa a wróči ſo ſažo do ſwojeho
wobhdenja. A jako wón na dompučzu bě, dha
počza jemu wjehelischo wokoło wutroby bhež, hacž bě
jemu předy bylo, jako bě wón wot doma pſchischtol.
Mjes tym plakasche jeho Hanđra domach a macžesche
ſwoje njedžiſſe kožo ſe ſylſami. Wona plakasche
ſ džela, dokelž ſo ſtarasche tak derje wo Hanđrija,
kaž tež wo ſwoje přječ donjeſene džeczo a ſ džela
tež, dokelž ſo kaſeſche, ſo bě k temu, k čomuž bě ju
Hanđrij naryczał, ſwoju dowolnoſcz dala. Wona
modlesche ſo k Bohu, ſo by ji tajki jejny hréch wo-
dal a ſo by tež temu pschekupzej ſobucžerpijenje a
ſmilnoſcz pſchecžiwo jejemu džeczu do wutroby dal.
Zako bě wona tak ſrjedža w ſwojim ruženju, po-
kuſenju a modlenju, wotčinichu ſo iſtwinie durje a
jejny muž ſtupi do iſtwy nuts. Na jejne prafchenje,
kaž je ta wěž wupadnýla? ſwéri ſebi wón lědom
to wotmoſtojenje dacž, ſo ſa jene džeczo dwě ſažo
pſchijneſe. — „Ach, maſch ty naſhmu popku ſažo?
— Nô Bohu budž džak a khwala!“ — ſawoka
Hanđra wýſozh ſwjeſelenia. „Daj mi jenož te džec-
zatko jow, ſo je woſtoſham. Bě mi tola tak, ſo
je ſažo doſtanu, jako dyrbiach je předy jow dacž a
pſchi tym prajach: ty by moje a woſtaniesch moje.
Haj moje dyrbiſch woſtač ſak doſko, hacž Boh ſeſze.“
— Na to džesche Hanđrij: „Ty drje ſo wjehelischi,
luba Hanđra, ſo maſch twojeho pačolkla ſažo, ale
hdjeha woſmijem ſhléb ſem ſa naſhe ſamzne džewjeſcz
džeczi a ſa to džeczate, to zúſe? Tón dobrý muž njewi-
džesche teho janđela, kotrehož bě jemu Boh, luby
knjies, jako wumoznýla w nnyh hížom pſchipoſklaſ a
tolu běſche tón ſam hížom tak zdale w bliskoſći.
Hanđri džiſeſche ſo něſhto wo tym, pſchetož ſ tajkim
dowěrjenjom, kaž njemohlo jimaſ na niežim pobracho-
wacž, počza wona ſwojeho muža troſtowacž a jeho
poſbehovacž ſe ſkowami tamneho rjaneho kherluſcha:

My čzemž jeno khwiku čjalacž
A woſtač ſ dobrým poſojom,
Na Božu hnadiu wolu ſakacž,
Ta čini derje ſ člowjekom;
Böh, kž naž jara lubo ma,
Tón wě, ſchto kóždy potrjeba.

A temu dopomni Hanđra Hanđrija hiſčeze na to
a tamne rjáne ſkovo Bože, kž na pſchikkad na tamne,
w kotrejž je ryež wot mlodých rapakov, kotrež Boh
tež ſežiwi a t. d. S tím wſchém ſpoſojo wona Han-
đrija tak něſak, ſo ſo napoſleſku ſměrowa a wob-
ſanký, ſo čhe tež to džeczate džeczo ſe ſwojimi dže-
wječz wotežahnyž phtacž. Zako bě Hanđrij to
wobſanký, wotueži to namakane džeczo a počza
wołacž. Tu ſklađnoſez čžyſche Hanđrij wujicž a ſa
tym džeczom poſladacž a je ſebi pſchi tym tež kuf
bôle wobhlađacž, hacž bě ſo to wot njeho hacž dotal
ſtačo. Wón wsa je teho dla ſe ſawčkow, do kotrejž
bě ſawalene, won a widžesche, ſo bě hólčk. Zako
wón nětko w ſawčkach teho hólčka dale rjiesche a je
wobhlađowaſche — hlej, ſchto tam namaka? Tam
težesche pakcžik a w nim bě 100 toler! Tež ležesche
tam lisczik na teho pschekupza, psched kotrehož durjemi
bě to džeczatko ležalo a w liscze ſtejſe: „To dže-
cztko njeje hiſčeze hiſčeze. Jeho ſtařſhei ſtaj
wſchelatich winow dla niſowanaj, je woſpoložicž a
je hacž do wěſteho czaſa družim ludžom k wotče-
njenju pſchepodač. Wonaj ſtaj je temu pschekupzej
psched durje počožicž daſo, dokelž ſo nadžiſetaj, ſo
jeju džeczo poſa njeho ſmilne pſchijecze a dobre wo-
hlađanje namaka. Wěſce budje wón temu džeczu
ſmilnoſcz nan a doſtanje k džalej ſa to tute ſto toler
jako pření dár jeho ſtařſehu. Pſchi tych 100 tolerach
njedyrbí pak to woſtač, ale ma jedyn pjenježník (to
reka tajki pschekupz, kž ſ pjenjeſami wikuje a je pſche-
měnuje) w jenym ſužodnym měſeſe porucžnoſcz, pſchekupzej ſa wotče-
njenje teho džecza kóžde lěto runu ſumku wuplačicž. —

To wſchitko ſtejſe w liscze, kotrež bě niſchtr
Hanđrij w ſawčkach namakaneho džecza namakač. Zako bě wón liſt dwójzy pſchecžitač, proſchecše Han-
đrij ſe ſyloſithmaj wočomoj ſwoju mandželsku, ſo
by jemu hiſčeze junkeřež tu ſchuežku prajila, ſ kotrejž
bě jeho předy troſtowala. Wona to činjeſche a
jako bě hacž na te ſkova pſchischa: „tón wě, ſchto
kóždy potrjeba“, pokaza ji Hanđrij te namakane pje-
njeſh a džesche: „to je hížom, ſchtož potrjebam a to
*

namakane džecjo je tón malej zushy jandžek, kótrohož je nam Boh pschiwoščak, so dýrbi ſo pomhač ſa naſ ſa naſche džecji staracj.

Tak daloko bě wscho derje, ale líst bě pižan na teho pschekupza a w nim bě to džecjo jemu pschiwoſčane. Védom ſhoni teho dla moj pschekupz, kíž bě hewak thétero ſluph a nahrabny, tak ſo ſ tym džecjom ma, dha wón tež huydom pschecziwo temu ſchewzej ſkóržbu ſapočozi a žadaſche ſebi wot njeho tak derje džecjo, kaž tež pjenjesh. Sa ſto toleriow lénje, myſleſche ſebi wón, da ſo derje ſmilnoſč jenemu džeczu wopolasacz a doſtanu ja tak wjele, dha čzu ja radu to ſhamie wotcjhnye. Míſcht Handrij prajesche temu napſchecziwo, ſo je jemu tón pschekupz tak derje to džecjo, kaž tež te pjenjesh wotſtupit, haj niz jenož wotſtupit, ale tež na njehorne waſhnye pschinuſowat.

A tak wupadze nětko ta ſkóržba, kótruz bě tamny pschekupz pschecziwo Handrij ſapočozi? Hu-bjenje doſez ſa Handrij. Ssudniſtwo njemojeſche hinač, ale dyrbiesche, dokež mjejeſche tamny líſt napízmo na pschekupza — tutemu tak derje džecjo, kaž pjenjesh pschirajicj. Tak ſdashe ſo, ſo bě ſo Handrij podarimo wjeſelik. Ale hlej, jako bě hžom wuſhudžene, ſo dyrbiesche Handrij džecjo a pjenjesh temu pschekupzej pschepodacj, pschindže líſt na ſudniſtwo wot ſtarſcheju džecja. W nim ſtejeſche pižane, ſo ſtaj ſo ſtarſchej džecja w tamnym pschekupzu molikoj a ſo njeſtaſ ſebi myſlikoj, ſo budze won tak njehilmu pschecziwo jeju džeczu. Jeju wola bě nětko, ſo dyrbiesche Handrij, kíž bě ſ svojim wjele džecjom tež hiſčeze to zuſe pschitwſak a bě ſo nad nim ſmilik, nan a wotcjhnye teho džecja woftacj a dokež bě wón khudh muž, dha čhetaj jemu ſtarſchej teho džecja hiſčeze lénje 50 tolej pschipočožicj.

Tak wofsta Handrij po wschemi prawje wobſe-djer tak derje namakaneho džecja, kaž tež pjenjesh, a ſluph, njehilmu pschekupz njemojeſche, tak jara hacj ſo tež ſa wuſhomoi drapaſche, ničo pschecziwo njemu ſapoczeč. Handrij a jeho mandželska Hanža wjeke-leſhkoj ſo nad tym njemožnje a wotcjhnyſhcoj to namakane džecjo, kíž w ſhwatej hiſčezenzy njenos Jurij doſta, ſo wschemu dobremu. S nim bě pak tež ſenjeſowe žohnowanje pschisčko do jeju doma, pschetož niz jeno, ſo wonaj kózde lěto ſwoje 150 tolej ſa wotcjhnyjenje teho džecja doſtaſtaj, jeju dom bu

psches to tež ſnaty po zlyhym měſeče a wſchelazy woſebni ludžo dachu nětko pola Handrija ſchicj a wón bě psches kwoj prozeſ wuwoſaný ſchewz w zlyhym měſeče a ſaſkuži ſebi rjany pjenjesh. A jako běchu někotre lěla ſaſkla, wupokaſaſtaj ſo woſebny knjies a knjeni pola njeho a pola ſudniſtwo jako ſtarſchej namakaneho džecja a wſaſtaj to ſhamo ſ ſebi, ſtarſtaj pak ſo tež poſdžiſho tak derje ſa Handrija, kaž tež ſa jeho džecji, tak ſo buchu tute wschitke dje-wječ derje ſaſtarane.

11.

Paduch, kíž chze lětacj.

„Moj ſhyno, džesche něhdj nan ſ ſwojemu ſhyni, poſluchaj na moju wucžbu: „njewer wschitko, ſhtož ſkyſhich, ale pschepytaj kózdu wěz najpriyedn mudrje, ſo ſo czi njendje, kaž tamnemu paduchej.“

„..Kak dha ſo temu džesche, prasheſche ſo tón ſhyn, čhyk to radu ſhonicj.“

Wotmolwi jemu nan: „Dha poſluchaj, čzu czi to poſjedacj. Něhdj bě paduch, tón wanidže, muža wobſradnye, wo kótrehož bohafſtunje bě wjele ſkyſhak. Jako bě ſ domej teho muža pschisčko, ſtaji ſebi rébl a ſalše na tſechu a poſluchasche tam, hacj by delſach ſnadno něchtó wotcjeny njebyl, kíž možt jeho doſahnye. Kheze wobſedjer bě pak někak ſa tym pschisčko, ſo je paduch na tſechu a wobſanku ſam pschi ſebi, ſo chze jemu, jeli móžno, něchtó ſ ſluži ſežinicz. Wón teho dla we kožu bliže ſ ſvojej žonje ſo poſhili a ſchepny ji mijelčo do wuſhow, ſo ma něchtó wažne prijódik a ſo dyrbti ſo jeho wona pravje wóſſje a ſroſymlivje, tak ſo by to ſkyſhicej bylo, woprashcz, na laſke waſhnye je wón tola ſ ſwojemu ſamoženju pschisčko, a ſo jemu njemije ža-neho měra wostajicj, dóniž ji to wupowjedač njeje.

Jeho žona činjeſche, kaž ſebi to jejm muž žadaſche a prasheſche ſo jeho prawje wóſſje: „lubn mužo, poſjedaj mi tola ras, psches laſke khumſhch ſy ty ſ ſwojemu wulkemu ſamoženju pschisčko. Za to hiſčeze ženje njeſhym ſhonicj mohla a njeſhym tola tež ženje wiđiſka, ſo by ty wikowat, abo hewat něchtó činik, psches čzož možt ſebi tajke bohafſtwo ſaſkužicj.“ — Jejm muž wotmolwi ji na to, to njeje prawje wot tebje, ſo ſo ty ſa taſkimi wězami

praschesch, budž wjeſeta, so móžesch to, schtož mamý, po zykej woli wuziwač. S tym pak njespoloži ho ta žona a njewostaji muzej žaneho mera, ale wobstejescze na tym, so čajscze na swoje praschenje wotmolstjenje mēč. Dejnu pschellepanu muž sapjerasche ho po móžnoſezi, so ji njeby trjebał wotmolwieč. Napoſledku pak činjescze wón tola tak, kaž by wot njeje pschewinjeny był a kaž ji njemohł wjazhy na pscheczivo stacž. Wón džesche teho dla tnej: „do-kež mie tak jara s twojim praschenjom czwiliujesz, dha poſluchaj, ja chzu czi to prajicž, swotkal moje bohatstwo hem pschiundže, ale wo to cze proſchu, mjeleč, hewal nazu wobeju do njeboža pschinjescz. Ja kym w swojim čaſzu paduch był a kradnył a wot teho piſche ho moje samoženje.“ „Schto? džesche na to jeho žona, ty hy kradnył? Nježu dha cze pschi kym ženje popadnyli?“ — Né, wotmolwi na to tón muž, ja mějach jeneho mischtra a tón nawucži mie kuskaſte hrónečko, kíž njeje se žanym ſtatom ſpacicž. Hdyž ja mjenuižy na tjeſche jeneje kheze ſedzach, w kotrejž čzych kradnycž, prajach ja moje kuskaſte hrónečko ſydom krócz fa ſobu a dha mie mějacz- kowe pruhi ſapschimyňu kaž ruki a njeſechu mie do twarjenia nuts, kotrejž čzych wobkradnycž a ja móžach potom w nim po ſpodbabanju kradnycž bjes teho, so by mie něčto widzil. A běch ja s krad- njenjom hotowý a čzych ſ twarjenia ſaſo wón, dha trjebach jeno moje hrónečko ſaſo ſydom krócz prajicž a mějaczkowe ſwětko mie ſaſo ſapschimy a wunjeſe mie njeſobſkodženeho ſ twarjenja.“ — Alj, džesche na to ta žona, nawucž mie tola tež twoje kuskaſte hrónečko.“ ſaſo ſapjerasche ho tón muž kwillu, po- tom pak džesche tnej: „to je jara loſke, ja trjebach jeno ſydom krócz fa ſobu to jeniczke ſlowcžko „Saul“ wuprajicž a wſchitko ho ſta, kaž předh prajach a w twarjenju, kotrejž čzych wobkradnycž, nje- pitný ani myſch.“ Na to džesche ta žona: „twoje kuskaſte hrónečko je woprawdze poſkad, a měla ja muža abo pschecjela, kíž mie njemohł ſežiwig, čzyła jeho tež to hrónečko nawucžicž a jeho bohateho a ſbožom- neho ſcžinicž.“ — Na to proschesche tón pschellepanu muž hiscze junkrójz swoju žonu, so by tola mjele- čzka a jeho hrónečko nikomu njeſcheradžila, lehny ſo potom na druhu ſtronu a činjescze, kaž by ſpal. Dolho tež njetrajescze, dha ſmorcžeschtaj wobaj kaž ižaj a ſvasche ſo, ſo w hlobokim ſpanju ležeschtaj. Na to

bě pak jeno tón paduch na tjeſche czakat. Wón bě ſebi to kuskaſte hrónečko derje w pomjatku ſkhował, a jako ſebi myſklesche, ſo wobaj mandželskaj ſpitaj, wupraji wón to ſame ſydom krócz fa ſobu a czíſny ſo potom ſ wulkim dowerjenjom ſ noho- maj a ſ rukomaj do mějaczkoweho ſwětka we wěſtej nadziji, ſo jeho tuto do twarjenja teho bohacžka ujeſranjeneho nuts donjeſe. Ale nahle pa- dje wón na ſemju dele a to tak, ſo ſebi prawe ſezechno a wysche teho hiscze jenu ruku ſlemi. Tón bohaty muž pak činjescze, kaž by jeho hrimot, kíž bě psches padnjenje teho paducha nastal, ſe ſpanja wubudžil a pocža ſo wotsje prasheež, ſchto to je, kíž tak haruje a ſakħadža! „Ja to kym, wotmolwi delſtach paduch; czert da mi na wasche roſrhcžowanje, kotrej ſe žonu mjeſchcze, poſluchacž, ale wasche kuskaſte hrónečko njeje ſienka hódne, pschetož nětko tu ležu na pol moriwy a ſ roſbithmi ſtawami.“ „Tebi je ſo prawje ſtalo, wotmolwi jemu tamny, cžoho dla wěriſch wſchitko, ſchtož ſlyſchisč““ da na to po wyschnoscž poſlacz a pschepoda paducha tutemi, kíž jeho borsy t ſchibenzh wotſudži a wobviſny.

12.

Suſe a horze lěta.

Lěto 1865 wuſnamjenjescze ſo psches wjele dru- himi psches horzotu a ſuchotu. Šemh w nim taſku čzoplotu měli, kaž ſa wjele lět níz a tak wjele rjaných lěcnych dijow bjes deſchczka, ſo ſo tež najſtarſci ludžo na tajke lěta dopomiež njeſiedža. Wſchudžom, wſchudžom běchu žörka ſprahyke a tu a tam ſu wodu ſupowacž dyrbjeli. Haj ja ſnaju jenu ſerbſku wjeſ, w kotrejž ſu ſebi ſuſodžo ſe ſtudniow wodu kradnýli a rano dwěmaj abo tſjoch ſtawali, ſo býchu jeno dru- him do předh pschitſli a ſe ſtudnije kapku wodý do- ſtali. Nekotremužliž budže teho dla wěſce ſubo, hdyž jemu pschedzenak praji, hacž ſu w starym čaſzu tež lěta byle, kíž běchu w tutym naſtupanju lětej 1865 rune. Tajke lěta běchu, tak wjele hacž je ſnate,

lěto 1473. Wo tutym lěče psiche ſtara biskop- ſka krónika, ſo je w nim taſka horzota a ſuchota býla, ſo ſu ludžo na kraju a na hřebach horzoth dla padali a měli. Žito na polach a ſyno na ſkach je ſo wſchitko ſpalilo a ſkoro wſchě řek, hath a

stubnje su wusknyle. Tena kałowa hłybczka bu tehdom sa 10 nowych pjenieżlow pschedawana. Na to pschinidze hłod a mór.

1540 bě taika horzota, so ho tu a tam lěshy sapalichu a so wschudzom woda wuskhny. Dokelž mlynh tehdom mlęcz njemożachu, nasta nahle drohota a wulka nusa.

1590 bě lěto, kiz so wořebje psches huchotu a horzotu wusnamjeniesche. Sa 38 njedzel njepschinidze ani kapka deschczika a bě wschudzom tak malo wody, so tez ryby mręjachu. Mile daloko wořachu tehdom ludzo žito do mlynów, dokelž s wjetsha wschitke stejachu. Drushy warjachu žito a jedyčihu je tak, dokelž je njemožachu smlete dostacj. Coby bě tak spanhlo, so móžesche so psches nje pschelescz a Schpewja bě tak nilka, so móžesche ju s ruku sahaczic. Žorla trjebachu na dwě lěče, předh hacj so sašo napelnichu.

13.

Wutrobitý hréscznik.

Jedyn džen setka knies duchowny Marcjin Ćzum-peliz Pětra, kotrž bě swojeho bratra Handrija wožke samożenie pschinieb. Knies duchowny chyzsche tule skladnosć k temu wuzicz, Pětrej taiku nieprawdu prijodk djerzecz a rjekn teho dla k njemu: „Alle, Pětrje, so sy th tola swojeho bratra table wujeb acz moħł! Njebojisch dha so th hrecha?“ — Na to Ćzumpeliz Pětr wotmolwi: „Ach, knies duchowny, nasch jedhn tak bojañh njeje.“ —

14.

Rowowe napiżmo.

Rybakez Hanž wobħedżisze rjane burske kublo, tola mjeſeſche s wopredka hishcje khētrh dolh na nim stejo. So pak by ſebi ſwoj dolh ſkerje a lepje ſe ſchije walik, ſbi wón ſwoju želu rjanu holu, rospcheda drjewo a ſeſaplačza ſwoje dolhy. Krótko psched ſwojej ſmijerczu woprascha so wón Boranez Hanžu, kotrąž jeho wophta, ke lajkemu rowowemu napiżmej jemu wona radži? — Ta pak wotmolwi: „Spoczi-najcze ſwoj napiż s tym ſłowom: Někt wotpoczuje hola.“ —

15.

Psche droho.

Knatakez Michał bě ſwojeho syna Janka na ſchuln dał a nimale ſwoje žyłe samożenie na njeho wažil. Jako pak widżesche, so nicžo s njeho njebu, ſdyhowsaſche wón czeſko a džesche: „Ach kał wjele kruwów ſhm sa tuteho jenickeho woła dacž dybjal!“ —

16.

Kollegojo.

Pjerahez Mots bě to ſastojuſtwo dostał, so dyrbjesche ſyždu njedzeli, hdyż so Boża ſlužba djerzecze, w żyrki mědi vaczic. Po nekotrym časzu, jako bě ſwoje ſastojuſtwo hžiom nastupił, ryczesche wón ras s kniesom kantorom a mjenowasche jeho pschi tym wjazh króč „knies kollega“. Duž džesche knies kantor: „Mots, th mi: knies kollega rěkaſh; ale ja njebich wjedział, w lajkim nastupanju dyrbjaloi moi kollegaj hycz.“ — Pjerahez Mots wotmolwi: „A tola! jeno s tym jenickim rosbželom, so wó, knies kollega, býrgle w předku hrajecze, ja pak wot sadh.“ —

17.

Bojoſcz psched žentwu.

Kudželiz Jurij chyzsche so radh woženic, ale wón so žentwą jara bojesche. Nan jemu khroblosć cijniesche a ſkončzne rjekn: „Ćzomu dha so bojis, hlyup hólče? Tu so cji tola nicžo ſtač njemože. Hladaj na mnje; wſħako ſhm so ja tez ženit a njeſ ſhm na to wumrjet.“ — „Haj nano, to je žyłe něſčto druhe“, wotmolwi Jurij placzih, th sy ſebi macz wſat, ja pak dyrbu so s žyłe zuſej žonſkej woženic! —

18.

Ryczerſki ſkut.

„W bitwje pola Budyschina ſhm ja jenemu nje-pschjeſelej wobej noſh wotrubnł!“ tak khwalesche ſo wón danjo Pimpuszez Jakub w kuleczanskiej korezmje. — „Czeſho dla niz radscho hłowu?“ woprascha so jedhn s pschitomnych hoscji. — Na to Jakub žyłe naivne wotmolwi: „Ta bě hžiom prjecz.“

Njedorosymjenje.

„Schtoha je wasch muž dženja k wobjedu jěd?“ raschesche ho knies lěkar Kobela mandželsku Bobakez Niklawicha, kotryž bě nahle schoril. — „Howsase njažo,“ iotmolwi žona. — „A k haptitom?“ praschesche ho lěkar dale. — Wona rjekn: „Ně, k tolčenym běrami!“ —

Njebojasny kón.

Schibakez Mjerten bě ſebi nowego konja kupil. Kuntworiz kmotr ſebi jeho teho dla wohhladowacj schindze a ſkonczenje měnjenſche, ſo ho jemu tón kón rochu bojasny ſda. „O ně,“ ſnapſchecjimi Schibakez Njebojasny, bojasny tón kón njeje; won hízom tsi noz̄am w hrózji ſteji.“ —

Sa hnadny pjenjes wjele njeje.

Kuliz Hana běſche khuda holza a ſlužesche na hejzirkule w Ssuezechach ſa ſučarku. Dokelž běſche io ſi pat ſluženje dawno hízom wostudžilo, dha chyžiſche ho ſkerje a ſlepje woženicz. Jejna dotalna knjeni vari ji teho dla 10 toler k pomozh a žadasche, jejieho nawoženju woħladacz. Hana ſ nim pschiidze. Bě to malý, jara njenahladny burski wotročk. „Ach noja Haja, kaſkeho hrosneho muža by ſebi tola wu-rafka!“, „Haj, hnadna knjeni,“ wotmolwi Kuliz ijerjesta, „ſchtoha je tež ſa 10 toler wjele doſtač?“ —

Wernoſcz.

Rymſakez Jan mějſeſche jara ſlu žonu. Tola won ē ſejerpliwa wozza, runjež jemu wona ſtajnje naſchecjivo ryčeſche. Ras pschi jenej tajfej ſkladovſci won k njej rjekn: „Daj ſebi jeno dobre býz, ubi džeczo, ja tola wěm, ſo mam dobru žonu.“ — „Gerta maſč!“ wupraſhny wona roſnijemdrjena.

Wuſwolenje.

Humpakez nau jedyn džen k ſwojej dorosczenej džowz̄h rjekn: „Herta, žen ſo a th činisch derje;

nježen ſo, a th činisch hisheče ſépje!“ — „Ja chzu jeno derje činicz,“ wotmolwi Herta, „a to ſépje či- ujenje rada druhim pschewostajic.“ —

Pschecže.

Knjes Dr. Bibaš bě ſ wuczerjom na jenej wý ſkoje wuczeřni a naļožowaſche ſwoj ſwobodny čas k pilnym studiam. Tola jeho mandželskej ſo to njeſpodobaſche, ſo won njeſpcheſtajne w knihach ležesche a tak na ſwoju žonu mało myſlesche. Duž wona teho dla ras k njemu pschiſtupi ſ thym ſlowami: „Ach lubh mužo, njemož dha ſo žanu hodižinku wot ſwojich knihi dželicz a ju mi poſwyczic? O hdh bých tola kniha byla, ſo by th pschecže ſo minu činicz měl!“ — „Potom pak bých ja chyžl, ſo by th protyka byla, pschetož dha bých cje tola kózde lěto nowu měl,“ wotmolwi k. Dr. Bibaš. —

Pscheradžene.

Macž. „Haj, ſuba Hanka, tak je, kožož ma něcho ſubo, teho won wokoſcha.“

Hanka. „Ma dha nank naſchu ſučarku ſubo?“

Macž. „Ně, moje džeczo.“

Hanka. „Won pak je ju tola wcžera, jako bě th w ſemſchach, wjele, wjele krocž wokoſchal.“ —

Spodžiwnje.

Njeboſakez Matej bě ſo jara do hrosneho palenzpicža nawučiſt a běſche teho dla porečko ſtröſbý. Nas won jenemu ſwojemu towarzſcej rjekn: „Palenz je tola spodžiwny pačol; ja jón do žolkva ſiju a won mi do hlowy ſtupa.“ —

Wuſladženje.

Knjes ryčerſtubler Pschecjelak trjechi ras pschi połdnju ſwojeho ſahrodnika pod jenym ſchtomom w khłodku ležo. „Kharla“, wuwola k. Pschecjelak roſhněwaný, „th njejšh hódný, ſo cje Bože ſkonečko wobſhwěci!“ — Šahrodnik měrnje wotmolwi: „Hlejče, knježe, teho dla běch ſo tež tu do khłodka lehný!“ —

Slupa praschen.

Schtrypakez Korla, drje dobra wozza, ale žana wulka kwęza, źebi jedyn dżen budyski nowy seminar wobhladowasche. „Kraſne, wubjerne twarjenje!” dżesche won k jenemu podla stejazemu měschczanej, a so jeho pschi tym woprascha: „Prajeże, pschedzelo, je tón seminar jo w twarjeniu?”

Wujednanje.

Brodakez Petr k najhoršim wopiwzam skuscheſe. Jako won na ſmieronym łóżu leżesche, da źebi ſchlenzu wody pschinjescz. Won ju wupi a ſtati ſchlenzu na podla ſtejaze bliko ſtim słowami: „Na ſmieronym łóżu dyrbisich so tež ſe ſwojimi najhorſimi njeſcheczelemi wujednacz.”

Njelube wotmolwjenje.

Enjes ſ Rympeł wuhlada jedyn dżen w ſwojej ſahrodze ſadko ſwini, kotrež tam wſchitko pscherhachu. „Kotremu njebolekej te ſwinje ſkuscheju?” won njem-drje na Pumpej Jan, ſwojego hetmana, wolasche. — „Wam, hnadny knijeże!” wotmolwi Pumpej Jan.

Sapłata.

W Prash poſradny ſid jenemu ſchtudentej čaſnil (ſeger). Ale ſchtudent jeho pschi tym popadje a chy-

ſche jeho ſ polizajom wotwieszc dacz. Žid proſchesche, jeho, ſo to tola njebh czinił a ſo dže ſo wſchemu podwolicz, ſchtož ſchtudent ſeſzé — a tak ſkoniczniſe psches jene pschinidzefſtaj, ſo hej ſid wot ſchtudenta dwadzieſci pukow ſe ſchponskej namericz da. Hdyž ve ſid džekacj kelenych doſtał, pschedzta ſchtudent, ſo by trochu wotpocznęł; ale ſid praſesche w hubjenje czechliw wuprajenju: „Až knijeże ſchtudento, dodače mi rucze, ſchtož mi ſluscha — ſo bych hej wjele czaja njeſtomdzil.

Hudanczka.

Ja roſtu ſe ſemje a wſchitlich wobgewam
Wot khežorow a kralow hacj bele k proſcherjam.

(Ren.)

Woda wohń wuhaſcha,
Mje pak woda ſapala.

(Stal.)

Jako khorosz dha je lubzom woſidna,
Ale w ſahrodach je kóždom' witana. (Roga.)

Hdyž w kaſchcju twojim woſtanu,
Ja wužitka eji njenieſu;
Tak rucze pak hacj přjecz mje dasz,
Dha hnhydom rjanh dobylk masz.

(Prenieg.)

Bjerjesch mi, ſo powjetſham,
Dawasch pak, ſo pomjetſham.

(Djero.)

Pruſki poſutny džen je vrijedu 16. meje.